

Sendikalar zorunlu BES'ten çıkışı örgütlesin!

sayfa 6

Gerçek

Fabrikalardan haberler

Tofaş, Oyak-Renault, Ford Otosan, Elsi Elektrik, Prysmian, Schneider, Telateks, Isidem fabrikalarından, İstanbul, Manisa, Bursa ve Kocaeli'deki işyerlerinden haberler...

sayfa 2-3-4

Ocak 2017 / Sayı: 87

www.gercekgazetesi.net

Devrimci İşçi Partisi'nin merkezi yayın organıdır.

iletisim@gercekgazetesi.net

Fiyatı: 1 TL

2017'de istibdada ve sömürüye karşı

SINIF MÜCADELESİ!

Emperyalizmin ve patronların sopasını kıralım

Türkiye, istibdad rejimine doğru sürükleniyor. "Cumhurbaşkanlığı sistemi" kod adıyla sunulan anayasa değişikliği gerçekleşirse kör topal işleyen eli sopalı parlamentarizmin yerini sopayı eline geçirmiş bir cumhurbaşkanı alacak. Mesele tek başına sopa değil. Esas sorun o sopanın kimin başına ineceği! 2017'de yüzüncü yılını kutlayacağımız Ekim Devrimi ile o sopa işçi sınıfının eline geçmiş, Lenin ve Trotskiy'in önderliğinde patronun, ağanın, emperyalistin kafasına inmişti. O devrim büyük bir işçi devrimiydi. Kurduğu iktidar da bir işçi

iktidarı. 2017'de Türkiye'de ise durum farklı. İstibdad sopası en başta işçi sınıfını ve emekçi halkı ezmek için kullanılacak.

İktidarın hamasetine bakıp aldanmayın. "Üst akıl" diyerek açıkça adını bile söylemekten imtina ettikleri emperyalistlere, yaptıkları yapacakları muamele bellidir. Unutmayın! Cumhurbaşkanı'na galiz küfürler içeren şiirler yazan Britanya Dışişleri Bakanı Boris Johnson'a bizzat Erdoğan tarafından hediyeler takdim edildi! 15 Temmuz'dan en son İstanbul Ortaköy Reina

saldırısına kadar iktidar yanlısı çevrelerce parmakla gösterilerek suçlanan ABD'nin, 15 Temmuz yaşandıktan sonra TSK'ya komiser olarak atadığı subayı hâlâ Ankara'da harıl harıl çalışıyor! ABD Hava Kuvvetleri uçakları İncirlik'ten vızır vızır kalkıyor! Mavi Marmara'nın Siyonist katilleri İsrail'le yapılan utanç anlaşmasıyla aklandı!

İstibdadın sopası, patronların sopasıdır. Unutmayın! Emekçi çocukları cephelerde can verirken, Koç'lar, iktidardan aldıkları tank ihalelerinden milyarları cebe

indiriyor! İşçi yeni yıla açlık sınırının altındaki asgari ücretle, işten çıkarmalarla girdi, patronlar rekor kârlarla! OHAL'de işçilerin yürüyüşleri yasaklanıyor, OHAL kanununun verdiği işten çıkartmayı erteleme yetkisi ise hiçbir zaman kullanılmadı!

Dün, 2015 başındaki metal işçileri grevini yurtdışındaki bakanları bile toplantıya katılmış gibi gösterip aldıkları bakan imzalarıyla, yani sözde bakanlar kurulu kararıyla yasaklayanlar, bugün de OHAL'i hiç toplanmayan MGK ve karar almamış bakanlar kurulu kararlarına dayanarak uzattılar. Yarın iktidarlarını tek elde toplayıp iyice denetimden kurtulduklarında, yetkilerini grev yasaklamakta, sendikalaşmayı engellemekte, krizin faturasını

emekçiye yıkmakta, işçinin köylünün çocuğunu patronların çıkarı için cephelere sürmekte kullanacaklar.

İşçi sınıfı bu gidişatı durduracak güce sahiptir. Dahası bu gidişatı durdurabilecek tek güçtür. Kimlik, yaşam tarzı, mezhep, ırk bölerken sınıf kardeşliğinin nasıl birleştirici olduğunu fabrikalarda ve işçi mücadelelerinde görüyoruz. Farklı partilere oy vermiş her memleketten işçiler tek yumruk grevlere hazırlanıyor. İşte işçi mücadelelerinin ve grevlerin bu birlik ve beraberlik içinde başarısı, sadece toplu sözleşmelerin değil ülkenin de gidişatını belirleyecektir. İşçi sınıfının önderliğinde birleşecek olan halk, emperyalizmin ve patronların sopasını kıracaktır.

Metal işçileri için 2017
EMİS fabrikalarında başlıyor

5

Emekçi halkın
güvenliği sorunu

7

OHAL Türkiye'yi
batırıyor

8

Fırat kapanından
çıkışın yolu

11

Metal fabrikalarından haberler

Manisa Schneider'den bir işçi

MESS bizi verdiğimiz mücadeleden tanır. EMİS de 20 Ocak'ta tanıyacak

Merhaba ben Manisa Schneider fabrikasında çalışan bir işçiyim. Takip eden arkadaşlarımızın bildiği gibi benim çalıştığım Manisa Schneider fabrikasının üye olduğu patron sendikası EMİS'le biz işçilerin üye olduğu Birleşik Metal-İş arasında aylardır devam eden toplu iş sözleşmesi süreci geçtiğimiz Kasım ayında tıkanmıştı. EMİS fabrikalarında çalışan biz işçiler de Kasım ayından beri eylemdeyiz. Eylemlerle geçen günlerin ardından 26 Aralık günü sendikamızın kararı ile grev kararı örgütlü oldu-

ğumuz fabrikalara asıldı. 20 Ocak grev tarihimiz olarak belirlendi. Grev gününe kadar bizler fabrikamızda eylemlerimize devam ediyoruz. Arkadaşlar, bizim verdiğimiz toplu iş sözleşmesi mücadelesi sadece maaşlar mücadelesi değil başlı başına bir hak mücadelesi. Eğer biz EMİS fabrikalarının işçileri olarak verdiğimiz mücadele ile kazanırsak bütün metal işçileri olarak ciddi bir adım atılmış olacak. Biz şimdi fabrikalarımızda üretimi yavaşlatarak grev sürecine kendimizi hazırlıyoruz. Bir

tarafından da sendikamızla beraber grev eğitimlerine devam ediyoruz. Şimdi önümüzde aşmamız gereken engellerden bir tanesi olarak grev oylaması duruyor. Örgütlülüğümüzün gücü ile grev oylamasından grev çıkacağına eminiz. Grev kararından sonra 20 Ocak'a hazırlanmak kalacak geriye.

MESS bizi verdiğimiz mücadeleden tanır. EMİS ise 20 Ocak'tan sonra vereceğimiz mücadeleden tanıyacak.

Biz kazanacağız, EMİS'i dağıtacağız!

Manisa Organize Sanayi'den bir metal işçisi

Gelin işçi kardeşlerim tek yumruk olalım, bu yumruğu patronlara vuralım!

Ben Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde bir fabrikadan metal işçisiyim. Çalıştığım fabrikanın ne yazık ki çalışma ortamı oldukça kötü ve ağır. Fabrikanın patronları çalışanlarını insan olarak değil de ismini bulamadığım, hitap edemediğim bir şey olarak görüyor. Onlar için sadece gelirinin daha yüksek olması yeterli, senin yorulman umurunda değil. Bunu da geçtim yediğimiz yemekler aşırı kötü ve kötü olmasına rağmen az veriliyor. İnsanlar ise o kadar kendilerini hakimiyet altına almış ki değil sesini çıkartmak vardiya başlarının yüzüne sert bir ifadeyle bakamıyorlar. Zannediyor ki oradan başka bir yer yok, oradan çıkartılırsa aç kalacakmışçasına boyun eğmiş. Çalışanların birbirine destek olması gerekiyorken yardımlaşması gerekiyorken birbirlerini ez-

meye çalışıp daha çok iş yapmaya göze girmeye çalışıyor. Bir araya gelip örgütlenemememiz patronun tabii ki işine geliyor. İşçinin çalışması için eldiven, gözlük, toz maskesi vermesi gerekirken, olduğu halde yok deyip, yırtık eski eldivenlerin kullanılmasını öneriyor. Benim gibi durumu pek de farklı olmayan bir sürü insan olduğundan eminim. Bu sistemi kabul edilmediğimiz sürece aynı şekilde gideceğine de eminim. Biz patronlara muhtaç değiliz, onlar bizim sayemizde para kazanıp yaşıyorsa o güzel hayatlarını bize borçludur. Emeği ile para kazanan herkes bunun farkında olmalı birleşip tek yumruk olmalı. Gelin işçi ve emekçi kardeşlerim birlik olup bu yumruğu onlara biz vuralım! Yaşasın işçilerin kardeşliği, Yaşasın işçilerin partisi Devrimci İşçi Partisi!

Bursa Elsi Elektrik'ten bir işçi

Elsi Elektrik'te işçi kıyımları ve iş kazaları

Merhaba arkadaşlar, ben Bursa Hasanağa OSB'de Elsi Elektrik Sistemlerinde çalışan bir işçiyim. Fabrikada her geçen gün yeni bir iş kazası olmaya devam ediyor. Fabrikanın manuel kısmında çalışan arkadaşlarımızın hemen hemen hepsi iş kazası geçiriyor. Makineler eski ve manuel olduğu için işçi arkadaşlarımız ellerini makineye kaptırıyor. Bu iş kazalarına çözüm bulmak yerine iş kazası geçiren arkadaşlarımızı azarlayan patron da cabası. Yoğun mesai saatleri altında çalışan biz işçiler can güvenliğimizin olmadığını dillendirmek istediğimizde bizleri susturmaya çalışıyorlar.

Patron fabrikaya sendika sokmak istemediği için birçok işçi arkadaşımız hakkını aramaktan korkar oldu. Her fabrikada olduğu gibi bizim fabrikada da işler durulunca işçilerle işi biten patron daha Ocak ayı gelmeden birçok arkadaşımızı işsiz bıraktı. İşçi çıkarmaya da devam edeceğini söylüyor, bunu söylerken hiç utanmadığını görüyoruz artık. Birlikte mücadele etmezsek işçi çıkarmalarını engelleyemeyiz.

Biz olmadan para kazanamayacağımızı, üretim yapamayacağımızı göstermemiz gerekiyor. Gelin hep beraber kol kola ekmeğimiz için mücadele verelim arkadaşlar.

Manisa'dan bir metal işçisi

Fabrikalarda kuracağımız komitelerle işçileri mücadele alanlarına hazırlayarak ısıtırmalıyız

2016 işçi sınıfı için derslerle dolu bir yıl oldu. Belki de OHAL'de greve çıkmanın meşruiyetini ve özgüvenini uzun zamandan sonra pratikte deneyerek (Ferrero, İzmir İzban işçileri) ve kazanarak çıkmanın sevincini bir kenara koyarsak sermaye sınıfı ve iktidarın OHAL'in vermiş olduğu yetkiyle işçi sınıfına dönük saldırılarını da yoğunlaştırarak, bunları daha çok katlayarak yenilerini ekleyeceğini unutmamalıyız. Ama bu gücü sermaye sınıfı işçilerin dağıtık, örgütsüz ve parçalı olmalarından almaktadır. Aynı zamanda sermaye sınıfı sendikaların kendi üyesi işçileri harekete geçirmemesinden, üretimden gelen gücü kullanmalarından ve şalteri indirip sokağa çıkmamalarından almaktadırlar. Patronların yaptıkları ortada. İşçi sınıfını geleceksizleştirmek, açlığa mahkum etmek, asgari ücrete yapılan sözde

zam... Bunlar işçi sınıfına ileride daha neler neler yapabileceklerini ve işçilerin mücadele ederek kazandıklarını elbirliğiyle nasıl alacaklarını, en azından almayı deneceklerini göstermektedir.

Evet 2016 bizlere iş cinayetleri, göçükler, sendikal örgütlenmelere saldırılar, direnişleri, grevleri yasa-kalamalarla birlikte özelleştirme adı altında işten çıkarmalar getirdi. Ama aynı zamanda biz işçilerin bu kadar olumsuzluğa rağmen direnerek, grev çadırını kurarak, mücadele ederek nasıl da kazanabileceğini gösterdi. Bütün olumsuzluklara rağmen örgütlenip yan yana gelindiğinde neler yapılabileceğini görmeliyiz. Buradan yola çıkarak 2016'dan çıkarttığımız dersle 2017'yi kucaklamalıyız. Bunun yolu belli, dünden daha fazla işçilere gidererek, yan yana getirerek örgütleyerek, mücadele alanına çekerek bir sonraki saldırıları durdurabiliriz. Arkadaş-

lar dünden daha fazla biz öncü işçilere sorumluluk düşmektedir. Başta çalıştığımız fabrikalarda kuracağımız komitelerle birlikte işçileri mücadele alanlarına hazırlayarak ısıtırmalıyız. Yoksa yeni gelecek saldırıların arasında biz işçilerin kırmızı çizgisi olan kıdem tazminatı başta olmakla birlikte birçok kazanılmış haklarımız elimizden alınmaya çalışılacaktır. Tabii biz buna izin versek. OHAL'de bize düşen sabırlı ve kararlı olmak, bir o kadar da kendimize güvenerek örgütlenmektir. Ancak gelecek bu saldırıları bu şekilde durdurabiliriz. OHAL'de bize çok iş düşüyor. Önce kendimize sonra bizi sınıf yapan birliğimize ve örgütlülüğümüze güvenerek mücadele seferberliğini yükseltmeliyiz. 2017'de mücadele alanlarını ısıtmak için biz işçiler için OHAL'de mücadele seferberliğine! Yaşasın işçilerin birliği!

Metal fabrikalarından haberler

Bursa Tofaş'tan bir işçi

Tofaş 2017'ye hazır!

Acısıyla tatlısıyla mücadeleli bir yılı geride bıraktık. Sudan bahanelerle birçok arkadaşımız işten atıldı, ama davaları hepsi kazandı bu da bize güç veriyor. Üretim rekorları ve ciro rekorları kırma-ya devam ediyoruz. Ama işçi ne kazanıyor? Vergi yükü zaten üstümüzde.

2017 çok çetin geçecek bu belli ve işçinin vereceği karar kendi geleceğini belirleyecek. Türk Metal ile yola devam edilirse yol bel-

li işverenin çıkarı. Ama Tofaş'ta Çelik-İş kazanırsa şayet yani Türk Metal giderse tam bir devrim olur. Hayırlısı diyelim.

Yeni yıl tatiline alışmıştık ama ilk kez iki hafta izin var ve çıkışlar olacak deniliyor. Her zaman olduğu gibi izinler gene yıllık izinlerden kesilecek. Herkesin yıllık izni 12 güne inecek böylece, yıllık izni olmayanlar ise ücretsiz izin olarak kalacak. Aynı senaryo ve aynı söylevler; sessiz olun işçi çir-

kartacaklar, aman ses çıkarmayın diyor Türk Metal kendi üyelerine. İşçiyi savunmak yerine tehdit ediyor. İşte tam bir işveren sendikası. Sürekli yalan ve baskı, işveren de yanında, sadece Türk Metal'i değil bir düşünceyi bir korku imparatorluğunu yıkamamız gerekecek, zor mu zor ama imkânsız değil.

Yeni yılda, bütün işçi emekçilerin bol mücadeleli ve kazanımlı bir yıl geçirmesi dileğiyle, yaşasın işçi sınıfı!

Bursa Prysmian'dan bir işçi

Geçim sıkıntısı had safhada

Herkes geçim sıkıntısı yaşıyor. Bursa'da her yerde sarma sigara dükkanları açıldı. Arz talep meselesi. Artık normal sigara alamaz olduk. Eskiden bizim fabrikamızdan emekli olanlar iki ev alacak para alabiliyordu. Şimdi en iyi durumda emekli olan bir ev bile alamıyor. Ben işe girdiğimde 15 yıllık işçinin evi arabası vardı. Şimdi 15 yıllık benim gibi işçilerin en az 3-5 bin lira kart borcu var. Kirada yaşıyor. Çocuğu servisten aldım. Üç kilometre yolu yalnız başına gidiyor. Bizim oturduğumuz yerlerde kavga gürültü eksik olmuyor, uyuşturucu kol geziyor, bu çocukların başına

bir şey gelse ne yapacağız? Hep özveriyi bizden bekliyorlar. Darbe oldu, meydana in dediniz indik. Nöbet tut dediniz tuttuk. Şimdi 1.400 lira asgari ücret reva mı bize? Bir de zorunlu BES yüzünden para kesilecek. Kıdem tazminatımıza göz diktiler. Bari şu vergiyi yüzde 15'e sabitleyin. Ne kazanıyorsak yarısı devlete gidiyor. Ocak-Şubat gibi aldığım maaşı alabilmek için yıl sonuna doğru 3-4 pazaramı feda ediyorum. Sözleşme dönemi geliyor. 2017'nin daha iyi bir yıl olmasını istiyorum. EMİS'e karşı grev kararı alan kardeşlerime başarılar diliyorum!

Kocaeli Ford Otosan'dan bir işçi

Hesap ortada, sömürü ortada

Müezzinoğlu, asgari ücret artarsa ekonomi sarsılır dedi. Eskiden de asgari ücret 1.000 lira olursa fabrikalar batır diyorlardı. Geçen yıl 1.300 lira oldu bizim fabrikalar kâr rekorları kırma-ya devam etti. Koç kişi başına kârının 30'da 1'ini veriyor, oy verdikleriniz fabrikalar batacak diye 1.800 lirayı çok görüyor. Türk Metal, Erdemir sözleşme-

sinde zafer kazandık diyor. Erdemir de MESS'e bağlı olduğuna göre Erdemir'den tek kuruş aşağıda zam kabul etmiyoruz biz de. Hesap ortada kâr rekorları kıran fabrikalarda da iki yıllık sözleşme ve saat ücretlerine aynı zammı ve diğer hakları alacak mısınız? Yoksa bir kez daha işçinin değil Koç'un sendikası olduğunuzu mu kanıtlayacaksınız?

Bursa Oyak-Renault'dan bir işçi

Bizler MESS'i ve Türk Metal'i sizler EMİS'i yıkana kadar mücadeleye devam!

İzmir genel kurulunda konuşan Pevrul Kavlak Renault'ta 3100 üyemiz var diyor. İki gün sonra Türk Metal temsilcisinin panoya astığı kağıtta 3014 üyesi olduğu yazıyor. Ama gerçekte ne karşılıklı üye sayılarını belgelerle ortaya koymaya ne de sandık kurup işçinin özgür iradesine başvurma-

ya yaşıyorlar. Madem üyeniz çok, hadi sandık kuralım. Artık bizi böyle sahte belgelerle kandıramazsınız. Herkes olanı biteni görüyor. Astığınız belgeleri hiç bir arkadaşımız önemsemiyor, kâle almıyor. Yılbaşından sonra "el mi yaman bey mi yaman" göreceğiz. 2017 yılına girerken Birleşik

Metal-İş üyesi ABB, Schneider, Günsan ve General Elektrik işçileri, EMİS'e karşı verdiği mücadelede grev kararı aldılar. Biz Renault işçileri olarak yapacağımız grevi selamlıyoruz. Bizler MESS'i ve Türk Metal'i sizler EMİS'i yıkana kadar mücadeleye devam edeceğiz!

Bursa Oyak-Renault'dan bir işçi

Baskılar bizi yıldırılmaz!

Mart ayında işten atılan arkadaşlarımız davaları kazanmaya devam ediyor. Birçok arkadaşımız işe iade edildi ve fesih nedeni olarak sendikal faaliyetten dolayı işten çıkarıldıklarına karar verildi. Mahkeme arkadaşlarımıza 4+12 brüt maaş tutarında tazminat ödenmesine hükmetti.

Davaları bir bir kazanıyoruz, sıra sarı sendika Türk

Metal'i fabrikamızdan kapı dışarı etmekte. Yapılan tüm baskılara rağmen dimdik durmayı başardık. Yönetimin ve Türk Metal'in yaptığı baskılar ve işten atılma korkusu yüzünden istifa eden arkadaşlarımız sendikamız Birleşik Metal'e dönmeye devam ediyor.

Baskılar bizi yıldırmadı yıldırılmayacak!

Fabrikalardan haberler

Manisa Telateks'ten işten çıkarılan bir işçi

Sendikaya üye ol, sahip çık, denetle!

Merhaba işçi kardeşlerim. Ben Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan rüzgar gülü kanadı üreten Telateks fabrikasından işten çıkarılmış bir işçiyim. Ben Telateks'e bundan yaklaşık 6 ay önce işe girdim. Yıllardır sendikası olmayan fabrikalarda sendika örgütlemeye çalışırken bir anda DİSK Tekstil Sendikası'nın örgütlü olduğu bir fabrikaya girince mutlu oldum. DİSK Tekstil Telateks'te çoğunluğu örgütledikten sonra geçtiğimiz sene işverenle toplu iş sözleşmesi imzalamış. Ancak işe girdikten sonra anladım ki fabrikada çalışan işçiler sendikalı oldukları halde birçok konuda sorun yaşıyorlardı. İşe yeni giren arkadaşlarımızdan birçoğu yasal işe iade davasının açılması süresi olan 6 aydan önce işten çıkarılıyordu. Dinlenme alanları çok kötüydü. Kötü hava koşullarında dinlenme alanları kullanılamıyordu. Benim gibi işe yeni giren işçiler ilk 6 ay fabrikada çalışan işçilerin gerikalanından farklı olarak asgari ücret alıyorduk. Bu gibi şeylerin düzeltilmesi için ilk önce sendika temsilcileri ile görüştüm. İşveren

temsilcileri ile yapılan görüşmelerin ardından işten çıkartmalar hariç diğer konulara çözüm getirildi. Bir süre sonra sendika çalışmasını daha iyi yapabilmek için sendika temsilcilerinin içinde olduğu bir fabrika komitesi kurduk. Fabrika komitesi çalışmaya başladıktan sonra işyerinde sendikalı işçi sayısı artmaya başladı. Ancak bir süre sonra postabaşı, amirler ve müdürlerin bana karşı olan davranışları sertleşmeye başladı. Anladım ki işten çıkarılacaktım. Ancak biz daha kendi aramızda konuşmadan insan kaynaklarına çağırılarak gerçekliği olmayan sebepler nedeniyle işten çıkarıldım. İşten çıkarıldıktan sonra fabrikadaki arkadaşlarımla vedalaşmama bile izin verilmeden, servis aracına binmem engellenerek başka bir araçla eve gönderildim. İşten çıkarıldığımda 6 aylık yasal sürenin dolmasına sadece 1 hafta kalmıştı. İşten çıkarılmamın ardından komite ile yaptığımız toplantıda alkışlı protestoyla başlayacak eylemler yapmaya, eğer bu arada ben işe geri alınmazsam iş bırakmaya kadar giden bir mücadele kararı aldık. Ancak fabri-

kamızda örgütlü olan sendikamızın bürokratları ilk başta yanımıza bile gelmeyerek daha sonra ise temsilciler üzerinden yaptıkları ile mücadelenin önüne geçtiler. Ancak işçilerin yoğun olarak mücadeleye sahip çıkmalarından dolayı temsilciler yapılacak eylemler öncesi insan kaynakları ile görüşme yapmaya gittiklerinde hukuksuz sebepleri de bahane ederek eylem yapılmayacağını söylediler.

Benim bir işçi olarak bu süreçten çıkardığım sizlerle paylaşmak istediğim dersler var: Bunlardan birincisi hangi fabrikada çalışırsak çalışalım kesinlikle sendikalı olmalıyız. İkincisi sadece sendikaya üye olmakla kalmayıp sendikayı biz çalıştırmalıyız. Üçüncü ve son olarak sendikamızın yöneticileri kim olursa olsun sendikayı her an denetlemeli ve ne yaptığını öğrenmeliyiz.

Yaşadıklarım her ne olursa olsun ben bir an bile örgütlü olmaktan vazgeçmeyeceğim. Şimdi iş aramaya başladım. Özellikle yeniden sendikası olmayan bir fabrikaya girerek orayı sendikalı yapmak ve haklarımız için mücadele etmeye devam edeceğiz.

İstanbul Tuzla Isıdem fabrikasından bir işçi

Düzensizliğe karşı örgütlenelim

İstanbul Tuzla Aydınli Deri Sanayi Bölgesi'nde bulunan Isıdem fabrikasında çalışmaktayım. Yaklaşık yüz kişinin çalıştığı fabrikada bir yıldan beri kriz bahanesiyle aylıklarımız tek seferde değil yarım yarım yatırılıyor. Havalandırma borusu yapan fabrikada ironik bir şekilde çalışma ortamımız çok havasız ve tozlu. Bu da yetmezmiş gibi özellikle kış aylarında fabrikamızın içi çok soğuk. Yemeklerimiz hiç de yenilecek gibi değil. Geçen

hafta yine kriz bahanesiyle 10 mesai arkadaşımızı işten çıkardılar. Patronlar kâr elde ederken bizimle paylaşmıyor ancak kendi plansızlıkları yüzünden zarar ettiklerinde bizim üzerimizden maliyet hesabı yapıyor. Kârını paylaşmıyorsan zararını neden paylaşalım? Ancak çevremizdeki başka fabrikalarda da durum farklı değil. O yüzden bu düzene dur deme vakti geldi de geçiyor bile. Örgütlenmeliyiz!

Manisa'da plastik fabrikasından bir kadın işçi

Bir yerden başlamalı ve ayağa kalkmalıyız

Merhaba işçi arkadaşlarım. Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde yaklaşık 140 işçinin üretim yaptığı bir fabrikada çalışıyorum. Fabrikalar bizim yaşam şartlarımızı oldukça zorladığı için biraz olsun kadın işçilerin yaşadığı sorunları anlatabilmek, belki de çarkı bozuk sistemden bir kurtuluş kıvılcımı yakalayabilmek adına yazmak istedim. Ben günde 8 saat (2 saatte serviste toplam 10 saat) haftanın 6 günü çalışan bir anneyim. Manisa'nın hemen hemen her fabrikasında olduğu gibi benim çalıştığım fabrika da 24 saat üretim yapmakta. Yani 3 vardiya sistemiyle çalıştırılıyor. Maaşımız malum asgari ücret. 30 yıllık eski bir binada ikamet etmemize rağmen ev kiramız maaşımızın yarısı. Fabrikada kreş olmaması, hoş kreş olan nadir fabrikaların da saatleri çalışan annelere göre ayarlanmaması ve tek başına eşimin maaşıyla geçmenin de mümkün olmaması sebebiyle evlatlarımı köyde yaşayan kendi anneme bıraktım. Ayda bir ziyaretlerine gidebiliyoruz. Geçinebilmek için çocuklarımızı ayda bir kez görebiliyo-

ruz. Çalıştığım fabrikada ısıtma sistemi olmadığı için titreyerek çalışıyorum. Birçok işçi arkadaş fabrikaya elektrikli soba getirerek ısınmaya çalışıyor. Buna rağmen sürekli iş yetiştirme telaşıyla oldukça yoğun bir tempoyla 8 saat boyunca koşuşturuyoruz. Evlatlarımızın geleceğini düşünerek borçlanarak da olsa en azından bir ev hayalim var. Fabrikadan sürekli işçi çıkartılmasından dolayı risk edemiyorum. Bütün bu sıkıntıları sorgularken bir çıkış yolu olmalı. Tüm bu sıkıntılardan kurtuluşun tek yolu işçilerin bir araya gelmeleri. Her gün servisim sendikalı fabrikaların önünden geçiyor. Duraklarda sendikalı işçilerin söylemlerini işitiyorum bazen. Yüzlerinde bir gurur, bir dik duruş. Fabrikadaki kendim gibi çalışan anneleri düşünüyorum. Hatta bazen sendikalı işçileri örnek göstererek sohbetler açıyorum. Hepsinin gözlerinde aynı korku. Ya 1 ay işsiz kalırsak. Bir yol olmalı. Bir kurtuluş yolu. Artık işçi annelerin evlatlarının yüzüne bakarken yürekleri kahırla, karamsarlıkla dolmamalı. Bir yerden başlamalı ve ayağa kalkmalıyız.

www.gercekgazetesi.net

Yüreğiniz göğsünüzün sol yanında atıyorsa ve gazetemizin sitesini okumuyorsanız, düpedüz yanlış yapıyorsunuz! Gerçek gazetesinin internet sitesinde yayınlanan yazıları kaçırmayın!

1416 Şeyh Bedreddin ihtilali: Gününden erken gelmiş bir komünist enternasyonalizm

<http://gercekgazetesi.net/1416-seyh-bedreddin-ihtilali>

"Fidel"den "Castro"ya: Devrimci aslanın evcilleştirilmesi

<http://gercekgazetesi.net/fidelden-castroya>

Metal işçileri için 2017 EMİS fabrikalarında başlıyor

General Elektrik, ABB Elektrik, Schneider Elektrik ve Enerji fabrikalarında çalışan 2.200 işçiyi ilgilendiren toplu sözleşme görüşmelerinde geçtiğimiz günlerde anlaşmazlık çıkmış ve işçilerin üye oldukları Birleşik Metal-İş Sendikası (BMİS) tarafından grev kararı alınmıştı. Alınan grev kararından sonra 26 Aralık günü EMİS (Elektromekanik Metal İşverenleri Sendikası) üyesi işyerlerine grev kararı BMİS tarafından asıldı ve grev tarihi olarak 20 Ocak belirlendi.

BMİS'in grev kararını asmaya giden süreçte toplu sözleşme dahilinde olan bütün fabrikalarda eylemler devam ediyor. Grev kararı asıldıktan sonra da işçiler fabrikalardaki eylemlerini sürdürüyor.

EMİS üyesi işyerlerinde çalışan işçiler, günlük yürüyüş ve eylemlerin yanında fiili bir iş yavaşlatma da yapıyorlar. İş yavaşlatma olarak adı konulmasa da EMİS fabrikalarında grev öncesi mücadele yavaş yavaş sertleşiyor.

Aralık ayının son haftası EMİS avukatları fabrikada yapılan eylemlerin videolarını çekerek işçileri korkutmaya çalıştı. Sendika ve işçi örgütlerinin haber sayfalarından rahatça elde edilebilecek bu görüntülerin çekilmesinin nedeni işçilerin mücadeleden korkmasını sağlamaktır. Ancak EMİS avukatlarının yaptığı işçileri korkutmadığı gibi EMİS'ten daha fazla nefret etmelerine neden oldu.

Şimdi fabrikalarda işçilerin arasında konuşulan sadece iki konu kaldı. Bunlardan bir tanesi ve kolay geçilebilecek bir engel olarak duran grev oylaması diğeri ise grev sürecindeki mücadele. İşçiler greve hazır!

2017 yılı metal iş kolundaki işyerlerinde bir mücadele yılı olarak beklenirken EMİS'e bağlı işyerlerinde yapılacak grev, baş-

langıç olacak. EMİS fabrikalarında yapılacak olan grevin önemli kazanımlarla sonuçlanması diğer fabrikalardaki işçiler açısından önemli bir referans olacak.

Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye işçilerin EMİS fabrikalarındaki kazanımı sadece maaş artışı ya da sosyal haklarda bir artış olarak onlara yansımayacak. Metal işçilerinin mücadelesi alanında önemli bir sıçramaya da sebep olacak.

Grev, dayanışma, fiili meşru mücadele

Özellikle OHAL'in gerekçe gösterilmesi ya da Bakanlar Kurulu kararıyla grevin ertelenmesi

(yasaklanması) halinde fiili mücadele yolu seçilirse bu grev işçi sınıfının meşru mücadele yollarının açılmasına sebep olacaktır. Hele ki bu grevin kazanımlarla sonuçlanması Türkiye'nin çehresini de değiştirebilir.

Metal işçileri grevin başarısı için şimdiden gerekli hazırlıkları yapmalı. İlk olarak işçiler sendikaları Birleşik Metal-İş'in süreci sonuna kadar götürmesini, gerekirse fiili mücadele yollarını kullanmasını sağlamak için işyeri temsilcilerinin de içinde olacağı grev komitelerini şimdiden kurmalı ve grevin hazırlığını hep beraber yapmalı.

Başta üyesi oldukları Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu diğer fabrikalar olmak üzere bütün fabrikalarla bir iletişim kanalı oluşturulmaya çalışılmalıdır. Grev sürecinde diğer fabrikalar ve işçi sınıfından yana toplumsal güçler greve desteğe çağrılmalıdır.

Toplumsal dayanağı zayıf olan OHAL sürecinde iktidar, önemli mücadelelere kapı açabilecek bu kadar önemli bir grevi yaptırmamak isteyecektir. Ama aynı sebepten işçilerin kararlılığı ve örgütlülüğü karşısında geri adım da atabilir. Böylece sermayenin OHAL'i vesile edip tüm krizin fa-turasını işçilere ödetme planı suya

düşürülebilir. Bunun için Birleşik Metal-İş'in grevi tüm işçi sınıfı ve emekçi halk için, desteklenmesi önemli bir mücadeledir.

Aylardan beri *Gerçek* gazetesinin sayfalarında 2017'nin metal işçileri açısından mücadele dolu bir yıl olabileceğini yazıyoruz. Birleşik Metal-İş'in EMİS fabrikalarında yapacağı grev 2017'nin bayrak yarışının ilk koşucusu. Bayrağı diğer fabrikalara vermeden önce önde koşmasını sağlamak ilk önce EMİS fabrikalarında çalışan işçilerin sorumluluğunda ama onlarla beraber diğer metal işçileri de Büyük Metal Grevi'nde olduğu gibi dayanışmaya her an hazır olmalı.

Manisa'da "Türkiye nereye gidiyor?" paneli

Manisa Emek ve Demokrasi Güçleri 24 Aralık günü, "Türkiye nereye gidiyor?" konulu bir panel düzenledi. Pazaracılar Odası konferans salonunda düzenlenen panelle katılım yüksekti. Devrimci İşçi Partisi Genel Başkan Yardımcısı Levent Dölek'in de panelist olarak katıldığı etkinlikte *Cumhuriyet* gazetesi adına Atilla Sertel, *Birgün* gazetesi adına Berkant Gültekin, *Evrensel* gazetesi adına Fatih Polat ve *Özgür Gündem* gazetesi adına ise Saruhan Oluç kürsüde yer aldılar.

Açılış konuşmasının ardından söz alan Levent Dölek, koşullar ne olursa olsun umudun kaybedilmemesi gerektiğini, tarihi değiştirecek esas faktör olan işçi sınıfının sadece Türkiye'nin değil, Ortadoğu'nun da umudu olduğunu söyledi. Gezi ile başlayan halk isyanından, Kobani serhildanından, büyük metal greviden ve 15 Temmuz darbe girişiminden söz ederek, aslında Türkiye'de devletle karşı karşıya gelmemiş

hiçbir kesimin kalmadığını ifade etti. Ancak birbirinden politik olarak oldukça farklı olan bu kesimleri ortak bir çıkarda birleştirecek ve öncülüğünü üstlenecek solun bulunmadığını vurguladı. Dölek konuşmasını işçi sınıfının ve tüm

ezilenlerin öncülüğünü üstlenecek solun her şeyden önce anti-kapitalist, anti-empyalist olması gerektiğini söyleyerek tamamladı.

Özgür Gündem yazarı Saruhan Oluç, HDP'ye yönelik baskının ve saldırıların artmasının sebebinin

anayasa değişikliği için Kürt halkına göz dağı vermek olduğunu ifade etti. *Evrensel* gazetesi adına konuşmasını yapan Fatih Polat, Türkiye'de basın özgürlüğüne değinerek kapatılan TV kanalları, gazete ve dergilerden bahsetti.

Birgün gazetesi temsilcisi Berkant Gültekin ise AKP hükümetinin her geçen gün baskıcı ve anti-demokratik bir yönetim sergilediğini dile getirdi. Son panelist olarak *Cumhuriyet* gazetesi adına Atilla Sertel konuştu.

Panelin ikinci bölümünde ise dinleyiciler panelistlere sorularını yöneltti. Türkiye solunun neden birleşmediği soruları ve eleştirileri üzerine Levent Dölek, Türkiye solunun CHP ve HDP arkasında iki kutup olarak birleştiği ancak asıl unsur olan işçi sınıfının yanında birleşmediğini dile getirdi. Türkiye solunun birleşeceği cephenin anti-empyalist, anti-kapitalist bir politika izlemesi gerektiğini vurguladı. Dölek işçi sınıfının kıdem tazminatının savunulması ve taşeron sorununa yönelik hayati talepleri altında bir araya gelişin mümkün olduğunu dile getirdi. Levent Dölek'in konuşması ardından panel alkışlarla sona erdi.

Yeniden yapılandırma “özelleştirme” demektir!

Sermayenin ve onun siyasi temsilcilerinin 91 Büyük Madenci Yürüyüşü'nde ağız yandı bir kere. 25 senedir özelleştirme yolunda bir adım atmak için fırsat kolluyor ama adını koymaya cesaret edemiyor. Şansını bu kez de “yeniden yapılandırma” adı altında denemeye çalışıyor. Fakat bir şeyin sadece ismini değiştirmek, sonuçları değiştirmez.

Geçtiğimiz haftalarda Enerji Bakanlığı'nın Türkiye Taşkömürü Kurumu'nun (TTK) özelleştirilmesi konusunda Zonguldak'ta bir anket çalışması yaptırdığı, bu anket sonuçlarının doğrultusunda da “Zonguldak yeniden yapılandırma taslak planlaması” başlıklı bir rapor hazırlandığı ortaya çıktı.

TTK için hazırlanan bu taslak planın en dikkat çekici kısımlarında şu sorular ve tespitler yer alıyor:

• “İşletme, özel-kamu işbirliği veya sadece özel sektör işletmesi mi olacak?”

• “TTK'da mevcut çalışan işçilerin, (ocakları ayakta tutan sayı ile üretim yapan sayının) nasıl ve hangi modelle ile diğer iş mecralarına aktarılacağı, bu aktarımlar yapılırken nasıl bir yol ve yöntem izleneceği, çalışan hakları, koşullarının nasıl düzenleneceği gibi sorularına cevap aranıp net bir eylem basamağının ortaya konması gerekmektedir.”

• “Şehrin yeni iş odakları oluşturularak madende çalışma alışkanlığı ve geleneğinin oranını düşürmeye çalışmak, şehrin verimini arttıracığı gibi hem de TTK'nın yeniden yapılandırılması sürecinde olası toplumsal kargaşa ve tepkiyi minimize edecektir.”

Bütün bunların planlamasının yapılması için bir çalışma komisyonu kurulması önerilmiş. Bu komisyonun aynı zamanda bir çalışma takvimi oluşturup her 10 günde bir enerji bakanına sunum yapması

da öneriler arasında. Yani enerji bakanının başkanlığında 10 günde bir toplanan bu komisyonun “TTK'yi hangi yolla özelleştirelim?” sorusuna cevap aradığı ortada.

Anketin gizli sorusu: “TTK özelleştirilsin mi?”

Anket deyip geçmeyelim. Anket çalışması sadece insanların ne düşündüklerini ortaya çıkaran bir yöntem değildir. Aynı zamanda insanların algılarını yönlendirmek için de kullanılan taktiksel bir araçtır. Bu da anket yaptığımız kişiye yönelttiğimiz sorularla ve işaretlenmesi gereken belirli cevap seçenekleriyle olur. Bu yüzden bir araştırmada ortaya çıkan sonuçlar

kadar sorunun nasıl sorulduğu da önemlidir.

Bakanlığın hazırladığı bu araştırmada eğer soru “TTK özelleştirilsin mi?” diye sorulmuş olsaydı, çok büyük bir oranda “Hayır” cevabının çıkacağı herkesçe malum. Bunun yerine insanların algılarını etkilemek için soru “TTK yeniden yapılacak olsa en etkili model sizce nasıl kurulmalı?” şeklinde sorulmuş. Cevaplar ise şu şekilde sıralanmış: “Devlet eliyle”, “Özel Sektör eliyle” “Sendika eliyle”, “Özel Sektör-Sendika ortaklığıyla”, “Özel Sektör-Yerli Müteşebbisler ile”, “Rödevans”.

İlki dışındaki diğer seçeneklerin hepsi doğrudan özelleştirmeyi

işaret ediyor. Belirtilen bu seçenekler çerçevesinde bir yeniden yapılandırma, öncelikle kurumun kamu niteliği ortadan kalkacaktır. Ayrıca, işçiler de serbest piyasa koşullarına terk edilmiş olacağından sadece iş güvencelerini kaybetmiş olmayacak aynı zamanda yaşamlarını da kaybetme tehlikesiyle daha fazla karşı karşıya kalacaktır.

“Devlet eliyle” seçeneği ise doğrudan doğruya özelleştirme anlamını yansıtmasa da, dolaylı olarak özelleştirmeye kapı aralayan bir süreç dönüşme tehlikesini içinde barındırıyor. Çünkü “yeniden yapılandırma” kavramı, kamu kurumlarının doğrudan özelleştirilmesi anlamı taşıdığı gibi, özelleştirme

öncesi gerekli altyapı hazırlıklarının yapılması anlamına da geliyor.

Bu konuda sadece Türkiye Elektrik Kurumu'nun (TEK) başına gelenleri hatırlamak yeterli. Türkiye Elektrik Kurumu yeniden yapılandırılma adı altında 1993 yılında Bakanlar Kurulu kararı ile Türkiye Elektrik Üretim-İletim A.Ş. (TEAŞ) ve Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş. (TEDAŞ) adı altında iki ayrı İktisadi Devlet Teşekkülü olarak belirlenmiş ve bu süreç, daha sonra TEDAŞ'ın, 20 bölgesel elektrik dağıtım şirketine bölünerek özelleştirilmesiyle sonuçlanmıştı.

Yeniden yapılandırma, özelleştirme politikalarına karşı yükselecek toplumsal tepkiyi azaltmak için “özelleştirme” kelimesi yerine daha fazla kullanılan bir kavram haline gelmeye başladı. Hele Zonguldak'ta! Sermayenin ve onun siyasi temsilcilerinin 91 Büyük Madenci Yürüyüşü'nde ağız yandı bir kere. 25 senedir özelleştirme yolunda bir adım atmak için fırsat kolluyor ama adını koymaya cesaret edemiyor. Şansını bu kez de “yeniden yapılandırma” adı altında denemeye çalışıyor. Fakat bir şeyin sadece ismini değiştirmek, sonuçları değiştiriyor. Eğer TTK özelleştirilirse ya da özelleştirmeye gidecek bir yeniden yapılandırma formülüne müsaade edilirse, maden işçilerinin Soma'da olduğu gibi daha fazla katliamla karşı karşıya kalması kaçınılmazdır.

Sendikalar zorunlu BES'ten çıkışı örgütlesin! Krizin bedelini emekçiler ödemesin!

Zorunlu Bireysel Emeklilik Sistemi 1 Ocak 2017 tarihinde yürürlüğe girdi. Hem işçileri hem de kamu çalışanlarını kapsayan bu uygulama ile çalışanların prime esas kazançlarından her ay yapılacak %3'lük bir kesinti, bireysel emeklilik şirketlerinin oluşturduğu fonlara aktarılacak. Dahası, Bakanlar Kurulu'nun %3'lük tutarı 2 katına çıkarma yetkisi bulunuyor. Tasarruf yalanıyla emekçilerin cebinden zorla alınıp oluşturulacak bu fonla sermayeye aktarılacak bir kaynak daha yaratılmış olacak.

Zorunlu BES, kıdem tazminatını fona devretmenin ön hazırlığıdır

İşverenler yıllardır işçilerin kıdem tazminatı hakkını ortadan kaldırmak istiyor. Eğer bugün tüm çalışanları kapsayan Zorunlu BES'e müsaade edilirse, bu sistemle birlikte, kıdem tazminatını da fona devretmek ve tamamen ortadan kaldırmak için bir zemin yaratılmış olacaktır.

Zorunlu BES, kamusal emekliliğin tasfiye edilmesidir

Mevcut Sosyal Güvenlik Kurumu'nda (SGK) işçi, devlet ve işveren katkısı bulunuyor. Zorunlu BES'te işverenin herhangi bir katkısı olmayacak. Devletin göstermelik katkısından yararlanabilmek için de 10 yıl sistemde kalma ve 56 yaşını doldurmuş olma zorunluluğu var. Ancak 10 sene sonra ne olacağı belli değil. Eğer bugün Zorunlu BES'e müsaade edilirse zaman içerisinde kamusal emeklilik de tasfiye edilerek SGK'nın tamamen özelleştirilmesinin yolu açılmış olacaktır.

Fonların akıbeti

Ülkemizde de dünyada da bu tarz fonların akıbeti ortadadır. Özellikle kriz koşullarında başına neler gelebileceğini hayal etmek zor değil. Biz bunları tasarruf teşvik fonu, konut edindirme fonu, işsizlik sigortası fonu gibi fonlardan biliyoruz. 2008'de ABD'de

yaşanan krizde ilk iflas eden şirketler çoğunlukla bireysel emeklilik şirketleri olmuş ve buradaki birikimler tamamen heba olmuştur. Bu kriz ortamında bu fon da diğerlerinden farklı olmayacaktır.

Unutmayalım, bu yasa, tasarı halindeyken herkesten gizlendi ve çok hızlı bir şekilde bir gün içinde komisyondan geçti ve ertesi gün TBMM genel kurulunda kabul edildi. Hatta tasarı komisyonda görüşülürken “Sosyal tarafları hiç dinlemeyecek miyiz?” sorusuna komisyon başkanı “Sosyal taraflar zaten medya üzerinden söylediler, onların ne söylemek istediklerini biliyoruz.” diyerek sendikalara söz hakkı dahi verilmedi.

Sözünü söyleme sırası emekçide

Bu yasa meclisten geçti diye, yapılacaklar bitmiş değil. Çalışanların

sisteme dâhil edildikleri tarihten itibaren hiçbir kayıp yaşamadan 2 ay içerisinde cayma hakkı bulunuyor.

Patronlar krizden çıkmak ve krizin faturasını toplu bir şekilde emekçilere ödetmek için planlar

yaparken, işçilerin zorunlu BES'ten cayma hakkı da bireysel düzeyde kalmamalı. Bu toplu saldırıya karşı emekçilerin tepkisi de toplu olmalı ve sendikalar BES'ten toplu çıkışı örgütlemelidir.

- Krizin faturasını işçi sınıfına ödetmelerine müsaade etmeyelim!
- Bireysel emeklilik soygununa karşı işçilerin cayma hakkını toplu ve örgütlü hale dönüştürelim!

Emekçi halkın güvenliği sorunu

Gerçek gazetesi "Türkiye'nin Suriyeleştirilmesine Hayır!" manşetiy-le çıktıkdan sadece birkaç gün sonra 10 Ekim 2015'te Ankara Garı'nda Türkiye tarihinin en büyük katliamı yine DAİŞ üyesi canlı bombalar aracılığıyla gerçekleştirilmiş ve Barış Mitingi'ne gelen çoğu işçi ve emekçi 107 insan hayatını kaybetmişti. Takip eden dönem bugüne kadar Türkiye'nin Suriyeleştirilmesi olgusunun giderek derinleştiğini göstermektedir. Irak'ta ve Suriye'de yaşanan ve Türkiye halkının uzun bir dönem haber bültenlerinde yarım dakika ile tanık olduğu ya da alt yazılarda geçerken gördüğü katliamlar adeta günlük yaşamın parçası haline gelmiştir. Emekçi halkın güvenliğini sağlamakla yükümlü devletin en yüksek kademelerden dile getirdiği açıklama 10 Ekim'den sonra da Dolmabahçe ve Kayseri saldırılarının ardından da, Ortaköy saldırısının ardından da aynıdır: "İstihbarat zaafı yok, gerçekleşen saldırılardan çok daha fazlasını (yüzlercesini) gerçekleştirmeden önlüyoruz!" Bu açıklamaya bakılırsa Türkiye'nin dört bir yanı hemen her gün bombalı saldırılar yapmak üzere yola çıkmış insanlarla dolmuştur. Bu durumun kendisi bir özür ya da iktidarın sorumluluğunu hafifleten bir gerekçe değil bilakis Türkiye'nin içine sürüklendiği Suriyeleştirilme gerçeğinin apaçık itirafıdır. Suriyeleşen Türkiye demek, her şeyden önce mevcut durumun istihbarata dayalı, polisiye ve askeri önlemlerle çözülecek bir aşamayı geçtiğini göstermektedir.

İktidar sorumluluktan kaçamaz

Erdoğan ve AKP iktidarı siyasi sorumluluktan kaçamaz. Türkiye'de son 30 yılda gerçekleştirilen 46 bombalı saldırının 20'si son iki yılda esas olarak da 7 Haziran 2015'ten sonra gerçekleşti. Yine son 30 yılda bu tür saldırılarda ölen 633 vatandaşımızdan 508'ini son iki yılda kaybettik. Emekçi halkın güvenlik sorunu en başta Türkiye'yi Suriyeleştiren iktidardan kurtulmayı gerektiriyor. Ardı ardına patlayan bombalara Rus Büyükelçi'nin bir çevik kuvvet polisi tarafından öldürülmesi skandalı

eklendiğinde en azından felç halindeki iç güvenlik aygıtının başında tek "başarısı" yüzlerce muhalifi gözaltına almaktan ibaret olan Süleyman Soylu'yu görevden almayan iktidar böylece yeni katliamların da siyasi sorumluluğunu üstlenmiş durumdadır.

Türkiye'nin en büyük güvenlik sorunu ABD'dir

Erdoğan ve AKP iktidarı, suçu "üst akıl"a "dış güçlere" atmayı alışkanlık haline getirmiş durumda. Ama ne açıkça ABD'nin adını ağızlarına almaya cüret edebiliyorlar ne de ABD'ye karşı en ufak bir yaptırım uyguluyorlar. Basılmadık HDP binası, gözaltına alınmadık HDP vekili, yöneticisi neredeyse kalmadı. Ama Erdoğan'ın seferberlik çağırısını duyup da Amerikan konsoloslugu önüne giden tek bir AKP'li de çıkmadı. Yani Erdoğan ve AKP iktidarı sadece Türkiye'yi Suriyeleştiren politikalarından dolayı değil ABD emperyalizmine karşı en ufak bir yaptırımda bulunmamasından dolayı da sorumludur. Erdoğan, hâlâ ABD ile anlaşıp Rakka'ya yürüme hayalindeyken DAİŞ Türkiye'yi Reina'da vurmuştur. ABD'nin yılbaşından bir hafta önce saldırı uyarısı yaptığı biliniyor. Bu saldırıdan ABD istihbaratının ne ölçüde bilgi sahibi olduğunu bilmek güç ancak istih-

barat aldıysa da bunu paylaşmadığı ortada. Peki Türkiye'nin ABD'den bağımsız, iktidarın çok sevdiği deyimle "yerli ve milli" bir istihbarat mekanizması var mı? Cevabı almak için 1966-1971 yılları arasında MİT müsteşarlığı yapan Fuat Doğu'nun TBMM darbeleri araştırma komisyonu başkanvekili Selçuk Özdağ'a söylediği şu cümlelere bakalım: "Ben MİT müsteşarlığı yapmadım, CIA'nın şube müdürlüğünü yaptım. Bir CIA yetkilisi gelse, beni Sinop'a götür dese onu oraya götürmekle memurum." O kadar eskiye de gitmeye gerek yok. 15 Temmuz NATO'cu, Amerikancı darbe girişimini bilip de hükümete ve Cumhurbaşkanına haber vermeyen de halen görevi başındaki MİT müsteşarı Hakan Fidan değil mi? İncirlik üssünden kalkan tankerlerin yakıt ikmali yaptığı F-16'ların meclisi bombalamasının üzerinden daha 6 ay geçmedi. TSK'nın tankları DAİŞ'in elindeki ABD menşei TOW füzeleriyle vuruluyor. Ama İncirlik vızır vızır işlemeye devam ediyor. Nihayet ABD'nin TSK Genelkurmayı'nın başına gönderdiği komiser hâlâ Ankara'dadır. Ortadoğu'da güvenli bir yaşam sürmenin kolay olduğunu herhalde kimse söyleyemez ama ABD ile Rakka'ya yürüme hayalleri kuranlarla emekçi halkın güvenliğinin sağlanamayacağı da ortadadır.

Sungur Savran

Yeni bir evre: DAİŞ eyleminin amacı Türkiye halkını kazanmak

DAİŞ'in yılbaşı gecesi İstanbul'da Reina adlı gece kulübünde gerçekleştirdiği katliam hakkında doğru yanlış söylenmedik şey kalmadı. Ama kimse bunun DAİŞ'in Türkiye'deki eylem ve katliamlarında yeni bir evre olduğunu fark etmedi. DAİŞ'in eylemleri çeşitli evrelerde değişik işlevler taşıdı. Bir ilk aşamada (en tipik örneği Reyhanlı 2013) Türkiye içinden kendisine verilen desteğin durdurulması ihtimaline karşı uyarıda bulundu. Bu amaca yönelik eylemler yeni amaçlar devreye girdikten sonra da devam edecekti. İkinci aşamada, 7 Haziran 2015 seçimlerinden sonra düzenlediği bombalı saldırılardan (özellikle 20 Temmuz Suruç ve 10 Ekim Ankara katliamları) itibaren HDP'nin, solun ve sendikaların eylemlerinin etrafını boşaltmaya girişti. 20 Ağustos 2016'da Gaziantep'te bir sokak düğününde çoluk çocuk 59 insanı katleden eylem ise bir bütün olarak Kürt halkına nefret kusma örneği idi. Bu ikinci aşama devam ederken 2016 başından itibaren DAİŞ ilk evrenin amacını yeni bir hedefle birleştiriyor, turizm ortamlarına saldırmaya başlıyordu: Sultanahmet (Ocak 2016), Beyoğlu (Mart 2016), Atatürk Havalimanı (Haziran 2016). Bu da üçüncü aşamayı.

Bütün bu eylemlerin yanında DAİŞ elbette Suriye ve Irak'ta sürdürdüğü savaşa muharip devşirmek için olsun, Türkiye'nin içinde kendisine biat eden militan çevreler oluşturmak için olsun yoğun propaganda faaliyeti gösteriyordu. Bunun sonucunda bazı şehirlerde (Gaziantep, Konya, Ankara) ciddi DAİŞ sempatan ağları oluştuğu, DAİŞ'in varlık gösterdiği il sayısının ise 70'e ulaştığı resmi raporlarda bile yer aldı.

Ama ne bombalı eylemleri, ne de bu propaganda ve devşirme faaliyetlerini, 1 Ocak Reina eyleminin karakteriyle karıştırmak mümkündür. Şunu unutmamak gerekir: Reina, Gaziantep katliamının hemen ardından Ağustos 2016'da başlatılan Fırat Kalkanı operasyonu dönemindeki tek büyük eylemdir. O zaman sormamız gerekiyor: DAİŞ neden bütün bu dönem boyunca Türk Silahlı Kuvvetleri'yle savaşırken Türkiye'de eylem yapmamıştır da şimdi yılbaşı gibi özel bir dönemde yapıyor?

DAİŞ'in Türkiye'de İslamcı çevrelerin yılbaşı karşısındaki "milli geleneklere, hatta dinimize aykırı" propagandasının doruğa çıkacağını son birkaç yıldır yaşanan somut gelişmelerden dolayı öngörebileceği tartışmasız bir gerçektir. Cübbeli'nin çıkışını, Alperenlerin sanki yılbaşı ile ilişkisi varmış gibi Noel Baba'nın kafasına silah dayadığı müsamereyi, Noel Baba'nın dayak yediği posterleri sizden bizden iyi bilir. Televizyonlarda "DAİŞ Türkiye'yi izliyor mudur?" türü budala sorular bile soruldu, ama siz aldırmanın onlara! Türkiye'yi izlemek bir yana, DAİŞ'in Diyanet İşleri Başkanlığı'na ya da başka kurumlara ajan sızdırmış olması bile mümkündür. Bu durumda Diyanet'in yılbaşı kutlamalarını "gayri meşru" ilan ettiği bir hutbenin 30 Aralık Cuma günü bütün Türkiye camilerinde okunuyor olacağını da önceden biliyor demektir.

Şimdi DAİŞ bütün bu propaganda kampanyasıyla yılbaşına kinlenen Müslüman kitlelere, "gayri meşru" yaşam pratiklerini kendisinin cezalandıracağını ilan etmiştir. Türkiye'deki hoşgörü yoksulluğu atmosferinde "din düşmanı" uygulamaların hakkından kendisinin gelebileceğini ilan etmiştir. Yani DAİŞ Türkiye'de artık muharip devşirmeye, militan kazanmaya çalışmıyor sadece. **DAİŞ Reina eylemiyle Türkiye'de kitleleşme çabasına girişmiştir!** Yeni olan budur işte!

Yeni tehlikeye dikkat!

Armağan Tulun

TeleOHAL

20 Temmuz'dan beri devam eden OHAL'in bir kez daha üç ay süreyle uzatılması yönünde karar meclis genel kurulundan çıktı. Erdoğan ve AKP'nin kalıcı bir OHAL istediğini, ülkeyi değil OHAL'i olağanlaştırmaya çalıştığını OHAL'in ilk döneminden beri ifade ediyoruz. Şimdi bunun için neler yapabileceklerini de görmüş olduk.

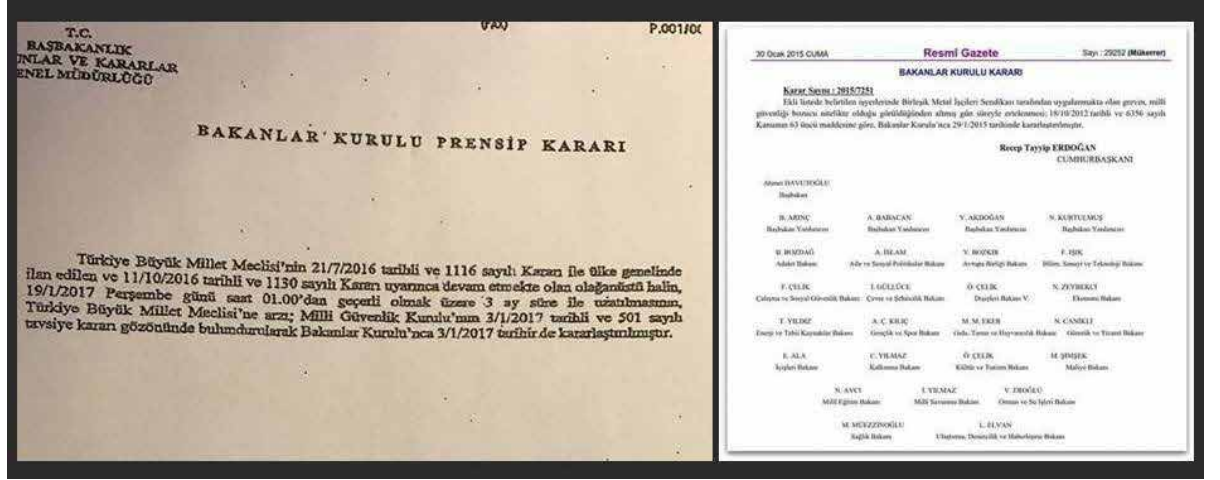
OHAL'in uzatılması önerisinin meclis genel kuruluna bakanlar kurulu kararı ile gelmesi gerekiyor. Meclise gönderilen kararda şu cümleler yer alıyor: "... 3 ay süreyle uzatılmasının, Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne arzı; Milli Güvenlik Kurulu'nun 3/1/2017 tarihli ve 501 sayılı tavsiye kararı gözönünde bulundurularak **Bakanlar Kurulu'nca 3/1/2017 tarihinde kararlaştırılmıştır.**"

Bakanlar kurulu bildiğimiz kadarıyla 2 Ocak'ta yapıldı. Toplantı ile ilgili Başbakan Yardımcısı ve Hükümet Sözcüsü Numan Kurtulmuş şu açıklamayı yapmıştı: "Yeni KHK hazırlıkları sürüyor. OHAL bildiğiniz gibi laf olsun diye çıkartılmış bir

karar değildir. İhtiyaca göre çıkartıldı. OHAL gerektiği kadar devam edecektir. Biz de isteriz ki yarın sabah kalksın. **Bakanlar Kurulu'na gelmedi.** Millet'in bekası, normal zamanda yapamayacağımız bize güç veren bir mekanizme olduğu için OHAL'in bize vereceği destekler göz önünde bulundurularak değerlendirilecektir. **Belki önümüzdeki Bakanlar Kurulu'na gelir, bu hafta gelmedi.**"

Bir de tabii MGK toplantısı var. Bu toplantı nerede, ne zaman, hangi gündemlerle yapıldı? Kimler katıldı? Daha önceki toplantıların bu tür bilgileri açıklanırken bu toplantının bilgileri neden açıklanmadı? Tabii bunlar bir MGK toplantısı yapıldığını düşünerek sordüğümüz sorular. Başka bir soru daha var bu durumda: Gerçekten bir toplantı yapıldı mı?

Numan Kurtulmuş, CHP ve MHP milletvekillerinden gelen benzer soru ve eleştiriler karşısında özü kabahatinden büyük denilecek açıklamalar yapıp durumu kurtarmaya çalışmış. Aslında Bakanlar Kurulu toplantısı

o basın açıklaması yaptığı sırada devam ediyormuş da, o açıklama yaptıktan sonra OHAL konusu toplantıda ele alınmış. Bu iddiayı 3 Ocak'ta yani Bakanlar Kurulu toplantısının ertesi günü iletiriyor. Sonra aynı konuşmasında baklayı ağzından çıkarıyor: "Bu sabah (yani 3 Ocak) itibarıyla MGK üyelerinin ve Bakanlar Kurulu üyelerinin bu konuyla ilgili kararları, iradeleri gerçekleştirilmiş, imzaları alınmış ve bu anlamda Bakanlar Kurulu'nun prensip kararına dayanarak teşkil eden MGK'nın prensip kararı da Bakanlar Kurulu'na gönderilmiştir. Herhangi bir işlem eksikliği yoktur. Bakanlar Kurulu'nda bazı kararlar elden dolaştırılarak alınır, hatta bazen öyle olur ki uzakta olanlar faksla imzalayabilir." Dolayısıyla kararın toplantıda alınmadığını sonradan

kararı **imzalatıverdiklerini** itiraf etmiş oluyor. Aynı durum MGK toplantısı için de geçerli. MGK tavsiyesinin telefonla alındığına dair iddialar bile var!

Bu AKP hükümetinin bu konudaki ilk vukuatı de değil. 2015 yılında 29 Ocak'ta MESS'e karşı greve çıkan metal işçilerinin grevi Bakanlar Kurulu kararıyla jet hızıyla erteleme adı altında yasaklanmıştı. Kararda, toplantının yapıldığı iddia edilen tarihte yurtdışında olan bakanların bile imzaları yer alıyordu.

Devlet idaresinde rutin bazı kararların bu şekilde alınması olağanmış da, bir usulsüzlük yokmuş da... Sorun da bu zaten işçiyi, emekçiye zulmetmek, temel hak ve özgürlükleri kısıtlayıp yok etmek devletin rutini haline gelmiş durumda.

"Fiili durumu hukuki hale

getirmek" gibi ucube bir kavram, Türkiye'de bir Anayasa değişikliğinin temel siyasi dayanağı olarak kabul edilince bunun sonucu devletin işte böyle telefonla faksla fiilen yönetilmesi oluyor. Türkiye'de cumhurbaşkanlığı sistemi adı altında getirilen Anayasa değişikliğinin diktatörlük anlamına gelip gelmeyeceği tartışmasını bitirecek bir ömektir bu. OHAL'in uzatılması gibi enine boyuna düşünülmüş tartışılması gereken bir kararı, bırakın toplumun farklı kesimlerini, sendikaları, demokratik kitle örgütlerini ve muhalefet partilerini dinlemeyi kendi içinde bile tartışmaya tenezzül etmeden telefonla, faksla alan bir iktidarın yetkilerini bir kişiye devrettiğinde nasıl bir yönetimle karşı karşıya kalacağımız ortada.

OHAL Türkiye'yi batırıyor

20 Temmuz'da darbe teşebbüsü ve "FETÖ" ile mücadele gerekçesiyle ilan edilmişti OHAL. AKP iktidarı, "OHAL halka karşı değil, devlet kendine OHAL ilan etti" dedi. Ekim ayında 3 ay süreyle uzatıldı. Zaman içinde darbe girişimi ve cemaatle mücadele yerini hızla genel ve muğlak bir terörle irtibatlı ve iltisaklı olanların tasfiyesine bıraktı. Şimdi de 19 Ocak itibarıyla yeniden 3 ay uzatıldı. Geçen 6 aylık zaman zarfında halka karşı ilan edilmediği söylenen OHAL kapsamında 1.500 dernek, 62 gazete, 19 dergi, 29 yayınevi, 16 televizyon, 24 radyo, 5 haber ajansı ve 19 sendika kapatıldı. 30 bine yakın öğretmen, 3.839 akademisyen ihraç edildi. Devletin kendine ilan ettiği OHAL kapsamında değerlendirilebilecek tasfiyelerde TSK'dan 4 bin asker, emniyet teşkilatından 18 bin polis ihraç edildi. Kamudan ihraç edilenlerin toplam sayısı 80 bine dayandı.

Türkiye'de 100 bin kişilik terör ordusu mu var?

Eğer iktidar tüm bu tasfiyelerle gerçekten teröristleri hedef almış ise o zaman Türkiye'de Avustralya, Danimarka, Hollanda ve Sırbistan gibi ülkelerin ordularından (muvazzaf olmayan

sınıflar ve yedekler dahil) daha büyük bir terör ordusu var demektir. Bu absürt senaryoya kimsenin inanması mümkün değil. Sağduyu sahibi herkes OHAL'in muhaliflerin tasfiyesi için bir fırsat olarak değerlendirilmekte olduğunu görüyor. Kapatılan gazete ve dergilerin pek çoğu sol görüşlü ve muhalif yayın organları. Pek çok solcu, devrimci, emekten yana akademisyen de bu tasfiye dalgasından nasibini almış durumda. Dahası OHAL'in sivri ucu giderek işçi sınıfına doğru dönmekte. Özellikle Kocaeli bölgesinde ve başka sanayi hav-

zalarında sadece sokakta yapılan işçi yürüyüşlerinin değil, kapalı salon toplantılarının bile yasaklandığına tanıklık ettik. Ne var ki muhalefetin sesi kısılırken ve işçilerin eylemleri engellenirken sözümona OHAL'e gerekçe yapılan güvenlik konusunda durum iyiye gitmek bir yana giderek kötüleşti.

OHAL'de kim kimi kimden koruyor?

OHAL'de bir sosyal medya paylaşımı gözaltına alınıp tutuklanmanıza neden olabilirken, ne bombalı saldırıların ne

de suikastlerin önlenemediğini görüyoruz. En son yılbaşında Ortaköy'de gerçekleşen Reina saldırısının güvenliğinin en yoğun olması gereken bir bölgede ve polis karakolunun hemen yanında gerçekleşmesi OHAL'in ne kadar güvenlik sağladığını gösteriyor. Ya da Türkiye'nin kaderini etkileyecek bir suikastin bizzat bir çevik kuvvet polisi tarafından gerçekleştirilmiş olması da, yine güvenliğinin en yoğun olması gerektiği havalımanı apronunda polislerin gözü önünde Barbaros Şansal'ın linç girişimine uğraması ve ardından tutuklanması

da, daha Ortaköy katili bulunmadan DAİŞ'i protesto edip, laikliği savunan kahve konuşması yapan gençlerin tutuklanması da OHAL'de kimin kimi kimden koruduğu sorusunu kaçınılmaz olarak gündeme getiriyor.

Meşruiyet yoksunu OHAL kaldırılmalıdır

TBMM darbe komisyonu ciddi hiçbir gerçeği ortaya çıkarmadan, darbe gecesinin karakutuları Genelkurmay Başkanı ve MİT müsteşarı dahil hiçbir ciddi tanığı ve muhtemel sanığı dinlemeden çalışmalarını bitirme noktasına gelmiştir. Fethullah Gülen cemaati ile ilişkisi olduğu bilinen üst düzey yetkililer bürokratlar ve siyasetçiler makamalarını korumakta hatta solcu muhaliflerin tasfiyesinde başrolü oynamaktadırlar. OHAL altında iktidarın meşruiyeti her geçen gün zayıflamaktadır. OHAL altında ülkenin rejimini değiştirecek bir istibdad rejimi referandumuna gitme tehlikesi mevcuttur. OHAL'in bilançosu ortadadır. OHAL halka karşı ilan edilmiştir. OHAL'i kaldırması gereken de halkın kendisidir. Aksi takdirde OHAL tüm ülkenin içine battığı bir bataklığa dönüşme eğilimi göstermektedir.

Rusya-Türkiye ilişkileri Trump'ı beklerken

Türkiye'nin Rusya ile ardına Halep'te ve Suriye genelinde ateşkes ilanı için birlikte arabuluculuk yapması ve Moskova'da İran'la birlikte yapılan toplantıda ilan edilen barış süreci garantörlüğü deklarasyonuna imza atması, bütün dünyada ilgiyle izleniyor. İki ülke arasındaki yakınlaşma, Suriye konusunda ortak girişimlerle de sınırlı değil. Türkiye Rusya'dan S-400 uzun menzilli hava savunma füzeleri satın alma pazarlıkları yapıyor. Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ın Kasım başında Moskova ziyaretinde, iki taraf elektronik sistemler, mühimmat ve füze teknolojisi de dâhil her alanda askeri işbirliğini artırma konusunda görüş alışverişinde bulundu. Rusya, Şanghay İşbirliği Örgütü üyesi olmayan Türkiye'yi bir süre boyunca enerji ile ilgili çalışma grubunun başkanlığına önerdi.

Öyle görünüyor ki, NATO üyesi Türkiye geleceğini en azından bir ölçüde NATO'nun Sovyetler Birliği zamanından beri her zaman baş rakibi olmuş olan Rusya ile ortaklıkta arıyor. Tayyip Erdoğan Avrupa Birliği'nin yerine Şanghay İşbirliği Örgütü'nü adres göstermedi mi?

Bu yönelişin ardında ne yatığı konusunda berrak olmalıyız. AKP kampı daha bir yıl önce, mesela Rus savaş uçağının düşürüldüğü Kasım 2015 sonunda, Rusya hakkında söylemediğini bırakmıyordu. Ne oldu? 15 Temmuz başarısız darbesi AKP'nin uluslararası alanda yapayalnız olduğunu ortaya koydu. Darbeyi Erdoğan'a haber veren "enişte", *Gerçek* sayfalarında daha önce de ifade edildiği gibi, muhteme-

len Putin'di. Yani Rusya Türkiye için planlı biçimde seçilmiş bir partner değil. AKP için bir sığınak!

Avrupa Birliği ve Batı hayranı CHP'den, Kemalistlerden ve solun belirli kanatlarından farklı olarak biz "eyvah, Türkiye uyar dünyadan (bunu Batı emperyalizmi diye okuyun) kopuyor!" diye dövünmeyiz. Türkiye'nin emperyalist Batı dünyasından kopması, dümenini mazlumların dünyasına kırması bizim için arzu edilir bir şeydir. Mesele şudur ki, Rusya mazlum dünyanın bir önderi olamaz; kendisi emperyalist olmasa da emperyalist dünya düzeninin bir parçasıdır. Daha da kötüsü, AKP mazlumların birliği için değil, Türkiye burjuvazisinin başka halklar üzerinde hâkimiyeti için mücadele etmektedir.

Niyet başka, kismet başka

Rusya ile Türkiye'nin yakınlaşması AKP'nin stratejik hedefleri açısından ancak geçici olabilir. AKP, Tayyip Erdoğan'ı mezhepçi bir politik yöneliş içinde bütün Sünni dünyanın "reis"i yapmayı düşlemektedir. Bu hedef Rusya ile uzun vadeli bir işbirliği ile çelişir. Çünkü Sünni dünyanın "reis"liği amacı, Rusya'nın İran ile köklü ittifakı ile karşı karşıya gelir. Ancak İran nükleer anlaşmanın kapısını açtığı bir Batı ittifakı içine girerse, Rusya-Türkiye ilişkisi kalıcı olma şansına kavuşur. Ama o durumda bile, AKP'nin yıllardır mezhepçi ve tekkirci örgütlerle sürdürdüğü yarı örtülü ittifak politikası, kendi Müslüman azınlıkları dolayısıyla Rusya için ciddi bir sorun oluşturur.

İran'ın Batı ittifakına yaklaşması kendi başına olanaksız değildir. Ama ABD devletinin dümenini çok yakında, 20 Ocak'ta devralacak olan Donald Trump'ın İsrail yanlılığı ve (bununla bağlantılı olarak) İran'la nükleer anlaşma konusundaki keskin karşıtlığı, Ortadoğu'da her dengeyi değiştirebilecek kadar önemlidir. Kimileri Trump'ın Putin ile yakınlığını ve dış politika danışmanının Türkiye ile özel ilişkilerini göz önüne alarak Rusya-Türkiye ittifakına ilişkin bir sorun doğmayacağını düşünebilir. Oysa ABD ile Rusya birbiriyle anlaşsın Türkiye Rusya ile pazarlık gücünü ve önemini kaybeder.

Daha önemlisi, İsrail'in gözünden baktığımızda Ortadoğu'da baş düşman İran'dır. Bu aşamada İran'a karşı bir taarruz politikası, Rusya ile yakınlaşma politikasıyla mutlaka çelişecektir. Dolayısıyla Trump'ın asıl seçimi Rusya ile İsrail arasında olacaktır. O zaman kimi seçeceği ise az çok bellidir. Geleceğine hiç güvenemeyeceği ABD-Rusya yakınlaşması için ABD'nin Ortadoğu'da İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana en büyük kozu olagelmış olan İsrail'i harcaması çok düşük olasılıktır.

Öyleyse, bölgenin bütün dengeleri Trump'ın benimseyeceği politikalar sonucunda alt üst olabilir. Obama Ortadoğu'da "ABD askerinin çizmesinin toprağa değmemesi" politikası uyguluyordu. Yani kara savaşını dışlamıştı. Trump ile birlikte bu bile gündeme girebilir. Suriye'de zaten ağır bir hezimet yaşayan AKP'yi daha da zorlu günler bekliyor olabilir.

Levent Dölek

Türkiye'nin Türk Metal gibi yönetilmesini ister misiniz?

Türkiye'de anayasa değişikliği gerçekleşirse rejim değişikliği salt bir yönetim sistemi değişikliği ile sınırlı kalmayacak, cumhurbaşkanı diktatörlük yetkilerine kavuşmuş olacak. Yürütmenin tüm yetkilerini elinde toplayan, üst düzey kamu görevlilerini tek başına atayan ve yüksek yargıda belirleyici olan cumhurbaşkanı denetimsiz bırakılıyor. Cumhurbaşkanı partili olacağı ve milletvekili seçimleri ile cumhurbaşkanlığı seçimleri aynı anda yapılacağı için, cumhurbaşkanı kendisini denetlemekle görevli milletvekillerini bizzat seçme olanağına sahip olacak. Meclis aritmetiği açısından da cumhurbaşkanının yargılanması hemen hemen imkânsız. Değişiklikle meclisin üye sayısı 600'e çıkarılacak. Soruşturma açılmasını teklif etmek için salt çoğunluğu yani 301 vekilin imzası gerekiyor. Bu teklif etmek için gerekli. Soruşturma açılabilmesi içinse gizli oylamada meclisin 5'te 3'ünün yani 360 vekilin oyu gerekli. 360 oyla soruşturma açıldı diyelim, soruşturma sonunda cumhurbaşkanının Yüce Divan'a gönderilmesi için ise meclisin 3'te 2'sinin yani 400 vekilin oyu gerekiyor.

Cumhurbaşkanına diktatörlüğünü ilan etme yetkisi

Yasama görevi hala mecliste gözüke de cumhurbaşkanına OHAL ilân etme yetkisinin verilmesiyle bu yetkinin gaspı da mümkün hale geliyor. Yani cumhurbaşkanı sadece OHAL değil açık diktatörlüğünü ilân etme ve bugün OHAL altında gerçekleştirilen her şeyi ve fazlasını tek elden yapabilme olanağına kavuşuyor. Muhafifleri kamu görevinden atmak, dernekleri, gazeteleri, televizyonları kapatmak, yürüyüş, miting ve grevleri yasaklamak gibi... Cumhurbaşkanının temel hak ve özgürlüklerle ilgili kararname çıkartmıyor oluşunu da fiilen anlamsız hale getiren bir düzenleme bu. Ayrıca bu yetkilere sahip bir diktatörün herhangi bir seçimi kaybetmesi de mümkün değil. Eğer Irak'ta Saddam Hüseyin'in Kuzey Kore'de Kim Jong Un'un seçildiği gibi yüzde 100'le seçilmiyorsa bile benzer re-

jimlere sahip olan Suriye'de Esad'ın 2005 ve 2007'de yüzde 97,6 2014'te ise yüzde 88,7 ile, Kazakistan'da Nursultan Nazarbayev'in yüzde 97,7 ile, Mısır'da Hüsnü Mübarek'in 2005'te yüzde 88,7 ile seçilmesi gibi... Tüm bu isimlerin bahsi geçen ülkelerin milli iradelerini kendi vücutlarında tecelli ettirmesine inanmak güç. Yüksek oy oranlarının bu ülkelerdeki istibdad rejimlerinin bir sonucu olduğunu görmek güç değil.

Cumhurpatronluğu sistemi

İşçi ve emekçiler açısından başka ülkelere gitmeye gerek yok. Rejim değişikliği öngören anayasa teklifi geçerse Türkiye'nin nasıl bir ülke olacağını, tüm üyelerinin nefret etmesine rağmen her seçimde bürokratların koltuklarını korumayı başarabildiği sarı sendikalara bakarak da görebiliriz. En çarpıcı örneklerinden birini Türk Metal'de gördüğümüz sarı sendikalar da yönetime ancak teşekkür edilebilir. Başkansa mutlaka övülmelidir. Genel kurulda yönetim ya da başkana karşı çıkılırsa, fabrikalarda temsilciler ya da şube yöneticileri eleştirilirse mutlaka gerginlik çıkar. Sesini yükseltenler saldırıya uğramaz ise mutlaka kara listeye alınır. Muhafifler delegelğe ya da işyeri temsilciliğine aday bile olmadan patron-sarı sendika işbirliği ile kendini kapı önünde bulur. Ya da muhalif gözüken kişileri bir anda Türk Metal mücahidi haline gelmiş şekilde bulabilirsiniz. Sonuçta sistem öyle kurulmuştur ki sendika işçiyi patrona karşı savunmaz, patronun isteklerini işçiyeye dayatır. Bugün dayatılan sistem de adına ne denirse densin özünde Cumhurpatronluğu olarak adlandırılabilir bir sistemdir. Millet iradesiyle başkanını seçtiğini zanneder ama sistem patronların iradesini tüm millete dayatmayı hedeflemektedir.

İşçi sınıfı istibdada dur diyecek

Bu yüzden Türkiye'nin karşı karşıya kaldığı tehdidi en iyi anlayacak olan işçi sınıfıdır. Dün hangi partiye oy vermiş olursa olsun yarın istibdada dur diyecek olan da yine işçi sınıfı olacaktır.

Halep:**Emperyalizmin ve bölgesel ortaklarının hezimet**

Halep muharebesi Suriye iç savaşında önemli bir dönüm noktasıdır. Rusya ve İran tarafından desteklenen Suriye ordusu ve diğer güçler savaşın kaderini kendi lehlerine değiştirecek şekilde **askeri açıdan stratejik** bir kazanım elde ettiler. **Batı emperyalizmi ile Suud, Katar ve Türkiye'de AKP iktidarı tarafından desteklenen mezhepçi eksen ise büyük bir yenilgi yaşadı.**

Bunun nedenleri arasında ilk sırada ABD'nin Obama döneminde daha önce Bush döneminde Ortadoğu'da açılmış olan yaraları onarmak, ayrıca dikkatini Çin ve Rusya üzerinde yoğunlaştırmak amacıyla, kara savaşından keskin uzak durma kararlılığı yer alıyor. İkincisi, Esad'ın karşısındaki kamp kendi içinde bölünmüş durumdadır. Bugün ABD, değişik nedenlerle, birkaç yıl öncesinden farklı olarak artık AKP hükümeti ile de, Suudi hanedanı ile de eskisi kadar pürüzsüz bir ilişkiye sahip değildir. Üçüncüsü ise Putin'in 30 Eylül 2015'te Suriye'ye hava gücüyle girerek Esad'ın arkasında yer alması, sahadaki dengeyi değiştirmiştir. Putin, İran'a bağlı milis güçleri ve Esad, özellikle Obama ile Trump arasındaki geçiş döneminin yarattığı boşluğu iyi değerlendirerek, savaşın en stratejik değerdeki sahası olan Halep'te mezhepçi ve tekfirci güçleri bozguna uğratmışlardır.

Türkiye için zafer mi, hezimet mi?

Bütün bu dönem boyunca AKP yönetimi Rusya ve İran'ın yanı sıra öne çıktı. Önce Halep'te ateşkesin sağlanması ve mağlup orduların şehri terk etmesi konusunda müzakereler Rusya ile Türkiye tarafından birlikte yürütüldü. Ardından Moskova Deklarasyonu, Rusya-Türkiye-İran üçlüsünü Suriye'de "barış süreci"nin garantör devletleri haline getirdi. Nihayet, bu satırlar yazılırken çok yeni olduğu için tutup tutmayacağı belli olmayan Suriye çapındaki ateşkes anlaşmasının mimarı ve denetimi gücü de bu üç ülke oldu. AKP ve yandaş basın bütün bunları Türkiye'nin ne kadar önemli bir devlet haline gel-

diğinin bir örneği olarak sunuyor. Duyan da Türkiye Suriye'de zafer kazandı zanneder!

Oysa olan tam tersidir! Türkiye dış politikası Suriye'de yerle bir olmuştur! 2011 sonundan bu yana **AKP yönetiminin politikası Esad'ın devrilmesi ve Sünnilerin iktidarda en azından bir pay sahibi olması üzerinde odaklanıyordu.** AKP yönetimi bu uğurda emperyalizmle derin bir işbirliğine girdi. Suud ve Katar'la Ortadoğu'da bir Şii-Sünni mezhep savaşını kışkırtan baş odaklardan biri haline geldi. Suriye içindeki mezhepçi ve tekfirci askeri güçlere silah ve para yardımının, tıbbi hizmetler ve askeri korunaklı bölge desteğinin ve yeni militanların

geçişinin odağı haline geldi. Şimdi ise en büyük olasılık, Rusya'nın Eylül 2015'te askeri müdahaleye giriştiğinde cebinde olan "Esad'lı geçiş, Esad'sız çözüm" formülü uygulanması. Suriye cumhurbaşkanı 2018 seçimlerine kadar iktidarda kalacak, sonra da yerini bir başka Nusayri'ye (Suriye Alevisine) bırakacak. AKP için daha da kötüsü, Esad'ın 2018 sonrasında da iktidarda kalması olabilir! Ama her durumda hezimet!

AKP kendi başının derdinde

Bütün bunların gerisinde AKP'nin kendini kurtarma sıkıntısı içinde olması yatıyor. 15 Temmuz başarısız darbesinde dünya çapında yاپayalnız olduğunu ve ülke içinde

de arkasında sağlam, doğru dürüst güvenlik ve istihbarat güçleri olmadığını kavrayan AKP, zorunlu olarak daha iki ay öncesine kadar kavgalı olduğu Rusya'ya yaklaştı. Rusya yönetimi de AKP'nin bu zafından yararlanarak onu hem Suriye'de kullanmak hem de ABD ve NATO'dan uzaklaştırmak amacıyla AKP'ye kucak açtı.

Bunun sonucu ortadadır: AKP, bugün Ortadoğu'da Rusya'nın politikalarının yardımcı haline gelmiştir. Onun taleplerini mezhepçi ve tekfirci güçlere aktarma kayışı olmuştur. Bu tür büyük uluslararası yenilgiler hükümetleri büyük ölçüde sarsar. **Bu yenilginin Erdoğan ve AKP için mutlaka siyasi bir faturası olacaktır.**

Fırat kapanından çıkışın yolu

Türkiye'nin Fırat Kalkanı adıyla başlattığı askeri hareketin adım adım içinden çıkılması zor bir kapanı dönüştüğünü yazıyoruz. Özellikle hareket El Bab'ta tam bir tıkanma yaşıyor. Bu tıkanma askeri olarak aşılamayacak boyutta değil. Öte yandan TSK El Bab'ta kontrolü sağlasa dahi bu durum, Türkiye'yi rahatlatmak bir yana giderek çıkışı zorlaşan bir kapanı sokacakmış gibi gözüküyor. Türkiye, Fırat Kalkanı ile ilgili resmi açıklamalarında askeri güçlerin ÖSO'yu desteklemek üzere orada bulunduğunu belirtiyor ancak adım adım tüm askeri hareket TSK'nın üzerine yıkılıyor. ÖSO'cular Halep düştü düşecekken, Halep'e askeri yardımı kesen Türkiye ile yan yana savaşmaya eskisi kadar istekli değillerdir. Üstelik DAİŞ'e karşı gerçek bir düşmanlık beslemedikleri de bilinmektedir. Nitekim El Bab'ta savaş alanını terk edip kaçmaları basında uzun süre işlenmiştir.

Türkiye için adım adım bir kapanı dönüşen bölgeleri ÖSO'ya bırakıp çekilmek DAİŞ'in geri gelmesi anlamını taşır. Dolayısıyla-

la tek yol vardır. El Bab dahil Fırat Kalkanı hareketinin gerçekleştirildiği tüm topraklar kademeli olarak Suriye ordusuna teslim edilmelidir. Türkiye'nin Rojava'ya yönelik politikası da Suriye ve Rusya ile işbirliği önünde bir engeldir. Her ne kadar üstü örtülmüşse de

Suriye uçakları daha bir ay önce Suriye Ordusu ile YPG'nin koordineli hareket ettiği Tel Rıfat'a yönelen TSK ve ÖSO mevzilerini vurmuştur. Ne Suriye'nin ne de Rusya'nın Fırat Kalkanı için Türkiye'ye verdiği bir açık çek vardır. Ayrıca Kürt kantonlarını

baş tehdit olarak gören politika ABD'nin üzerinde manevra yapabileceği geniş bir alan açmaktadır. Kürt sorununun siyasi çözümü bu alanı daraltacaktır. Kürt düşmanlığı ile Kürt halkını emperyalizme doğru itmek yerine Kürtlerin kendi kaderini tayin hakkına saygı

duyulmalı ve Rojava'nın ABD, Fransız, İngiliz emperyalizmi için bir askeri üsse dönüşmesi engellenmelidir. DAİŞ'e öldürücü darbe emperyalizmin dışarıdan desteğiyle değil bölgenin halklarının birliği ile vurulabilir.

Suriye politikası sürüklenerek değil bilinçli şekilde ve köklü olarak değiştirilmelidir. Bu değişim, Suriye başta olmak üzere kimsede güven uyandırmayan bir iktidar tarafından yapılamaz. AKP iktidarının NATO'cu, Amerikancı muhalifleri tarafından hiç yapılamaz. Devrimci İşçi Partisi'nin politikası başından itibaren nettir. Türkiye, NATO'dan çıkacak, İncirlik üssü kapatılacak, CIA güdümlü MİT lağvedilecek, Ortadoğu politikası petrol peşindeki sömürgeci büyük burjuvaziye göre değil savaşın bedelini ödeyen emekçi halkın menfaatlerine göre belirlenecek. Başta Kürtler olmak üzere tüm bölge halkları dost bilenecek, ABD, diğer Batılı emperyalistler ve İsrail düşman bellenecektir. Fırat kapanından kurtaracak, Ortadoğu'yu emperyalizme bataklık, halklara cennet yapacak yol bu politikadan geçmektedir.

Gençlik mücadelesi

Bize dayatılan gelecek kaderimiz değil!

Gençlik geleceksizlik içinde kıvrıyor. Geleceksizlik diyoruz çünkü durum gelecek kaygısını çoktan aştı. Türkiye ekonomisi derin bir krize doğru yuvarlanırken aksini söylemek mümkün değil. Genç işsizlik oranı %20, çalışan gençlerin aldığı maaşlar ise kariyer kulüplerinin vaatlerinden çok uzak.

Maaşlar en düşük seviyede eşitleniyor

Asgari ücret "yükselirken", asgari ücretin üstünde maaş alanlar da asgari ücretli çalışana dönüşüyor. "1.500 liraya çalışan yeni mezun" değişimindeki 1.500 lira yıllardır değişmedi, değişeceği de yok gibi. Ne de olsa patronlara göre ücretler eşitlenecekse en düşük seviyede eşitlenmeli. Hoş, 1.500 lira dahi çoğu zaman yeni mezun birine çok görülüyor. Yine yıllar geçtikçe genç mezunlar modern kölelikten daha fazla

yakınıyor. Gerçek, günde 10 saat haftanın 6 günü çalışma koşulları ile karşılarına çıkıyor. Kısacası okurken duyulan süslü vaatlerin yerini mezun olunca ya işsiz kalmak ya da üç kuruşa çalışmak alıyor. Bunun yanında asgari ücret ile geçinen ailelerin çocuklarının hangi şartlar altında eğitimine devam edeceği de ayrı bir soru.

Savaşlara sürülüyor

Sistemin gençliğe sunduğu felaketler bunlarla sınırlı değil. 20'sinde askere giden emekçi çocuklarının öldüğü savaşlar birçok cephede devam ediyor. İstibdad rejiminin tesisi yolunda ilerleyen ülke, içine düştüğü bataklıkta çırpındıkça batıyor. Her çırpınışt

ise ölenler gençler, mahvolanlar aileleri oluyor. "Yeni Türkiye"nin harcı ülke gençliğinin kanıyla karılıyor.

Biz kazanacağız!

İşsizlik de, "modern kölelik" de, savaşlar da gençliğin kaderi olamaz. Öğrencilerin kariyer kulüplerinde, CEO katılımlı seminerlerde duyduğu yalanlar artık hiç olmadığı kadar inandırıcılıktan uzak. Çünkü vaad edilen hayatla gerçekte yaşananlar birbiriyle örtüşmüyor. Düzenin dayatmalarını

kabullenmek zorunda değiliz. Bu şartlar altında bireysel bir kurtuluşun hayalini kurmanın manasızlığı apaçık ortada. Bu yüzden geleceğimizi artık kendimiz tayin etmek zorundayız. Düzenin dışına taşmak ise tek çıkar yolumuz. Yaşanacak bir ülkenin yeniden kurulması ancak gençliğin emekçilerin önderliği altında siyaset sahnesindeki yerini almasıyla mümkün. Kavga her zamankinden daha yakıcı bir şekilde bizi çağırıyor. Cüretle atalım. Kazanan biz olacağız.

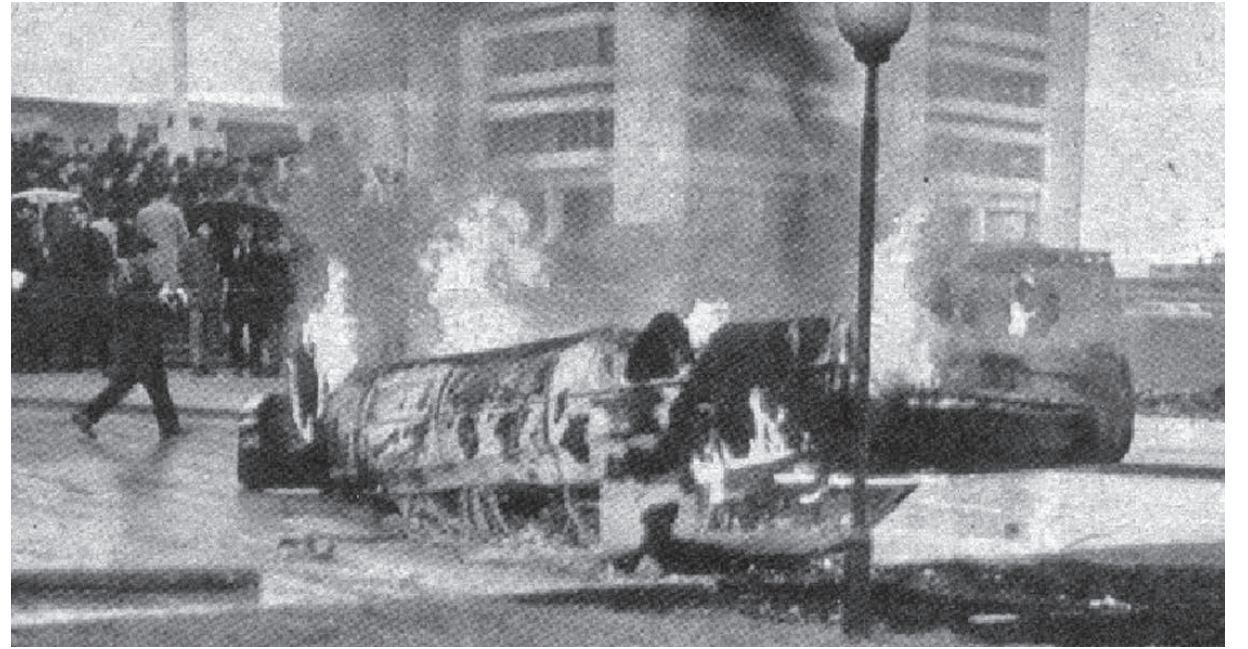
Emperyalist Amerika! Bu ateşi unutma!

6 Ocak 1969'da aralarında Sinan Cemgil, Ulaş Bardakçı ve Taylan Özgür'ün de olduğu devrimciler emperyalist ABD'nin Vietnam'da sürdürdüğü kirli savaşın yürütücülerinden biri olan Komer'in ODTÜ ziyareti sırasında 1969 model Cadillac marka siyah renkli makam otomobilini ters çevirip yaktılar. Bu Robert Komer denen insan Vietnam'da Phoenix isiminde bir programın başında bulunmuştur. Kendi beyanatlarına göre bu program sonucunda ABD, Vietnam'da 20.587 insanı öldürmüştür. Bağımsız kaynaklar ise Komer'in 60.000'den daha fazla insanın ölümüne yol açtığını belirtir. Bütün bu katliamlardan sonra Vietnam halkı Komer'e kasp lakabını takar. İşte ODTÜ'lü gençler Vietnam kasabının bu topraklarda elini kolunu sallayarak gezmesine engel olmuştur. Lafta kalmayan kendini pratikte de gösteren enternasyonalizmin ne de

güzel bir örneği!

Olaydan sonra ABD Büyükelçiliği bir açıklama yayınlar: "Mütefek bir ülkenin temsilcisinin, büyük bir Türk üniversitesi rektörü tarafından öğle yemeğine davet edildiği bir sırada, otomobilinin ufak bir müfrit grup tarafından ateşe verilmesi gerçekten üzücü bir husustur". Ufak bir müfrit grup dedikleri insanlar 70'li yıllarda işçilerle birlikte bu toprakları kapitalistlere dar eden binlerce gençtir. Gençler ve işçiler Türkiye'nin her bir şehrinde ayağa kalkınca Türkiye burjuvazisi en sonunda çareyi ABD desteğinde 12 Eylül darbesini yapmakta bulur.

Doğu Avrupa'da, Pasifik'te bölge ülkelerine karşı saldırgan bir tutum takınan, askeri üsler kuran emperyalist ABD dünyayı tekrar kanlı bir savaşın eşiğine getirmiştir. Fakat gün ağlamanın, sızlanmanın günü değil. Emperyalizme sağduyu, empati çağrılarını

yapacak değiliz. ABD'ye anladığı dilden cevap vereceğiz. Vietnam kasabı Robert Komer'in arabasını ateşler içinde bırakan devrimcilerden aldığımız anti-emperyalizm bayrağını dalgalandırmaya devam

edeceğiz. Komer'in arabasının yakılması olayının üzerinden neredeyse 50 yıl geçti. ABD işgallerine birçok yeni işgal ekledi. Biz de ABD'ye karşı daha sert bir mücadele vereceğiz. Bu topraklardan

NATO'yu defedip tüm askeri üsleri el koyacağız. Bu yolda gençlik olarak işçi sınıfı ile omuz omuza yürüyeceğiz. Sadece ABD'yi kovmakla kalmayacağız, yerli işbirlikçilerini de devireceğiz!

Uludağ Üniversitesi'nde beslenme ve ulaşım hakkımız için mücadele edelim

Öğrencilerin temel sorunları arasında yer alan beslenme ve ulaşım sorunu yıllardır mücadele konusu olmuştur. Bu anlamda Uludağ Üniversitesi'nde de sorunlar bitmiyor. Bu sene yapılan yemekhane zammıyla yemek ücreti 2,5 liraya çıktı. Gün içinde ikinci yemeği yemek isterseniz 5 lira ödemek zorundasınız. Uludağ Üniversitesi 2,5 lira ile yemek ücreti

en fazla olan üniversitelerden. Bu konu hakkında bazı imza kampanyaları düzenlense de yemekhane zamları geri çekilmedi. Bu da bize gösteriyor ki çözüm imza toplamakla değil eyleme geçmekle sağlanacaktır.

Başka bir sorun ise okula ulaşımında yaşanıyor. Okuldaki öğrencilerin büyük çoğunluğu Görükle'de kalıyor. Öğrenciler

okula sadece 2 km. uzaklıkta olmalarına rağmen dolmuş her binış için 1,5 lira vermek zorunda kalıyorlar. Üstelik kampüs devasa büyüklükte olduğu halde okul içinde ücretsiz ringler yok. Kampüs içinde de en az 1 lira ulaşım bedeli ödenmesi zorunlu hale geliyor. Ayrıca sabah saatlerinde dolmuşlar çok kalabalık oluyor. Tıka basa dolu, balık istifi minibüslerin,

otobüslerin olası bir kaza anında ne gibi facialara yol açacağını tartışmaya bile lüzum yok. Okula metroyla gelenler için durum yine aynı. Sabah saatlerinde metro çok yoğun ve belirli aralıklarla Bursa'daki metrolar bozuluyor.

Yemekhane, ulaşım gibi haklar bizim temel haklarımızdır. Devletin bu imkânlardan herkesin sağlıklı, güvenli ve ücretsiz yararlan-

masını sağlaması gerekir. Haklarımızı kazanmak için tek bir çözüm vardır: öğrenciler olarak temel haklarımız için topyekûn, durmaksızın mücadeleyi büyütme. Bu mücadeleyi emekçilerle buluşturmak. Bizleri insanca yaşanacak bir dünyaya götürebilecek tek yol budur.

Uludağ Üniversitesi'nden
bir öğrenci

Devrimci Marksizm'in 10. Yılı Konferansı:

Derinlikli, yoğun ve devrimci tartışmalardan mücadeleye!

Devrimci Marksizm dergisinin 10. yılında dergi okurları, devrimci öğrenciler, işçiler ve Marksizmi bir eylem kılavuzu olarak görenler İstanbul'da, 25 Aralık günü "Devlet, Sosyalizm, Devrim" konferansında bir araya geldi. Cezayir Toplantı Salonu tüm gün boyu devam eden konferans süresince tamamen doluydu.

Konferans, *Devrimci Marksizm* dergisi yayın kurulu adına Kurtar Tanyılmaz'ın açılış konuşmasıyla başladı. Kapitalizmin varoluşsal bir kriz yaşadığı süreçte *Devrimci Marksizm*'in, teoriyi bir eylem kılavuzu olarak gören bir perspektifle, fikirler alanında burjuvaziye karşı yürüttüğü sınıf mücadelesinin önemini anlattı.

Devlet ve hukuk teorisi

İlk oturum devlet ve hukuk teorisine ayrılmıştı. Bu oturum 2013 yılında genç yaşta kaybettiğimiz devrimci Marksist felsefeci Taner Yelkenci'ye ithaf edildi. 29 Ekim KHK'sı ile üniversiteden atılan, mücadeleci bir sendikacı ve aydın olan Barkın Asal, sol liberalizme esin kaynağı olan Avro-komünizmle Marksist bir hesaplaşmaya girişti. İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde öğretim üyesi olan Ateş Uslu ise Türkiye'de Marksist saflarda çoğu zaman ihmal edilmiş hatta küçümsenmiş bir alana girdi ve tarihsel materyalizm açısından İslam düşüncesini tartıştı. Ertuğrul Ahmet Tonak ise

devletin ekonomik faaliyetlerini Marx'ın *Kapital*'de ortaya koyduğu kavramlarla analiz eden ve genellikle krizlerle tanımlanan bazı istisnai dönemler hariç devletin ekonomik alanda sürekli işçi sınıfından burjuvaziye kaynak aktarma işlevi gördüğünü ve burjuva refah devleti efsanesinin içinin boş olduğunu gösteren önemli bir sunum gerçekleştirdi. Yine Barkın Asal gibi sosyalist fikirleri ve sendikal mücadelesi dolayısıyla aynı KHK ile üniversiteden atılan yoldaşımız Levent Dölek, oturumun son konuşmasını yaptı. Sunumunda, devleti hâkim sınıfın tahakküm aygıtı olarak değerlendiren Marksizme karşı devleti bir hakem olarak gören teorinin politik mücadelede nasıl vahim sonuçlar doğurduğunu Gezi'den metal grevlerine ve yakın dönem gelişmelerine kadar bir dizi örnekle ortaya koydu.

20. yüzyılın sosyalizm deneyimi, çöküşün nedenleri, faileri

Konferansın ikinci oturumu "20. Yüzyılın Sosyalizm Deneyimi" başlığıyla sosyalist inşa deneyimlerinin değerlendirilmesine ayrıldı. Bu oturum 2016 yılı Nisan ayında kaybettiğimiz Devrimci İşçi Partisi Merkez Komitesi üyesi Atıl Yıldıırım'a ithaf edildi. 25 Aralık 1991'de SSCB'nin resmen yıkılışının 25. yılında gerçekleştirilmiş olan toplantının başında DİP'in yakın bir işbirliği ve dayanışma içinde olduğu Rusya Marksist Örgütler Birliği'nin (AMO) yayınladığı çağrısı Sungur Savran aktardı. SSCB vatandaşlarına, onların çocuklarına ve torunlarına hitaben yayınlanan çağrıda Rusya komünistlerinin yaptığı yeniden sosyalizm ve yeniden SSCB çağrısı son derece anlamlıydı.

Oturum, OHAL KHK'sı ile Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'nden atılan Marksist aydın, mücadeleci bir sendikacı ve *Devrimci Marksizm* yayın kurulu üyesi Özgür Öztürk'ün sunumuyla başladı. Özgür Öztürk konuşmasında Sovyetler Birliği'nin başarılarının, yozlaşmasının ve çöküşünün ekonomik temellerini Marksist bir yöntemle analiz etti. DİP Genel Başkanı ve *Devrimci Marksizm* yayın kurulu üyesi Sungur Savran da bu oturumda konuşmasını yaptı. Savran SSCB'nin yıkılışının esas sorumlusu kim sorusuna odaklandı, Sovyet toplumu içinden çıkan, ayrıcalıklı bir katman olan bürokrasinin Bolşevik Partisi'ni ve Komintern'i tahrir ederek SSCB'nin yıkılışına giden yolu döşediğini ortaya koydu. Oturum *Devrimci Marksizm* yayın kurulu üyesi ve Koç Üniversitesi öğretim üyesi Burak Gürel'in 20.

yüzyılın Ekim devriminden sonra en büyük deneyimi olan Çin devrimini ve Çin'de kapitalist restorasyonu ele alan sunumuyla sona erdi.

Bu toprakların ilk enternasyonalist, komünist deneyimi: Şeyh Bedreddin ihtilali

10. Yıl Konferansı devleti ve sosyalizmi ele alan iki dopdolu oturumun ardından militan teorinin esas amacı olan devrimi odağına alarak tamamlandı. Son oturum yakın zamanda kaybettiğimiz DİP üyesi ve öncü işçi Sevda Alyakut'a ithaf edildi. Yaşadığımız topraklardaki ilk komünist ve enternasyonalist deneyim olarak da değerlendirilebilecek Şeyh Bedreddin ihtilali hakkında video gösterimi ve şiir dinletileriyle geçmiş ve gelecek devrim arasında bir köprü kuruldu. Şeyh Bedreddin, Börklüce Mustafa ve Torlak Kemal gibi liderlerin yoksul köylüleri, göçerleri, çırakları ve küçük esnafı Osmanlı sömürsüne karşı on binlerle seferber ettiği ihtilalin 600. yılında yapılan etkinlik, Sungur Savran'ın kapanış konuşmasıyla sona erdi.

Gün boyunca devrimci bir enerji ile süren konferans sona erdiğinde tüm katılımcılar tüm derinliği ve yoğunluğuyla yapılan tartışmaların bizleri bekleyen çetin mücadelelere yönelik hazırlığın bir parçası olduğunun bilincinde olarak ayrıldılar.

Devrimci Marksizm 28-29. çift sayısında kapitalizme dönüşün mimarı sözde komünistleri teşhir ediyor!

Devrimci Marksizm'in 28-29. çift sayısı, tarihin gördüğü en büyük işçi devrimi olan 1917 Ekim devriminin ürünü Sovyet devletinin, 74 yıllık bir tarihten sonra 25 Aralık 1991'de dağılmasının 25. yılı vesilesiyle 20. yüzyıl sosyalist inşa deneyiminin bir bilançosunu çıkarmaya çalışıyor. Sovyetler Birliği'nin kendi deneyimi, politika alanında Sungur Savran tarafından, ekonomi alanında ise Özgür Öztürk tarafından değerlendiriliyor. Burak Gürel ise Çin'in Mao deneyimini "Yüz Çiçek Açsın!" kampanyası ve Kültür devrimi aracılığıyla inceledikten sonra kapitalizmin Deng önderliğince yeniden tesis edilmesini anlatıyor. Sosyalist inşa deneyiminin bu iki devinin dışında Macaristan ve Bulgaristan deneyimleri de o ülkelerden iki Marksist tarafından ele alınıyor. Bu sayıda, kısmen ana dosya ile de ilişkili bir kitap de-

ğerlendirmesi de var. *Hruşçov'un Yalanları* başlığıyla Stalinizm savunusuna soyunan Grover Furr'ün yalanlarını Sait Almış ile Mehmet Turan ortaya koyuyor.

Dergimizi internette satın almak için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz

• devrimcimarksizm.net •

iletisim@devrimcimarksizm.net • facebook devrimcimarksizm

Devrimci Marksizm ilk İngilizce sayısını yayınladı:

Revolutionary Marxism 2017

Marksizmin teoride de pratikte de enternasyonalist olduğu kavrayışından yola çıkan *Devrimci Marksizm*, bu yıl 10. yılını tamamlaması vesilesiyle yeni bir atılım yaparak her yıl bir İngilizce sayı yayınlamaya karar verdi. İlk sayı, *Revolutionary Marxism 2017* başlığıyla Aralık ayında çıktı.

Revolutionary Marxism 2017 hem *Devrimci Marksizm*'in düzenli yazarlarından, hem de derginin başka ülkelerden dostu birtakım Marksistlerden yazılar içeriyor. Sekiz yazıdan beşi Türkiye'den, üçü ise Macaristan, Polonya ve Yunanistan'dan.

Sayı dört ana temaya yer vermiş bulunuyor. Bunlardan ilki *Devrimci Marksizm*'in "ön faşist" olarak nitelendiği hareketin uluslararası alanda yükselişi. Burada Sungur Savran, Trump'ın ABD başkanlığına seçilişini merkeze almakla birlikte ufkunu geniş tutarak Avrupa Birliği'nde, Rusya, Ukrayna ve Doğu Avrupa'da yükselen baskı rejimlerinin ve faşizan hareketlerin yanına Asya'dan çeşitli örnekler (Türkiye, Hindistan, Filipinler) de katarak ön-faşist hareketlerin tarihi dinamiğini araştırıyor, solun izlemesi gereken stratejiyi sergiliyor. Macaristan'dan Tamás Krausz ve Polonya'dan Ewa Groszewska ise

kendi ülkelerindeki baskıcı rejimlerin karakterini analiz ediyorlar.

İkinci tema ön faşizmin karşısında yükselen kitle hareketleri, isyanlar, devrimler. Bu bölüm Yunanistan'dan kardeş partimiz EEK'in önderlerinden Savas Mihail-Matsas'ın 2016 bahar aylarında Fransa'da yeni İş Yasası'na karşı verilen yoğun mücadelelerin genel dünya durumu içindeki yerini tartıştığı yazısıyla açılıyor. Bölümün öteki parçası bir belge: Kristiyan Rakovski Balkan Sosyalist Merkezi ile RedMed sitesinin 2016 başında dünya durumunu analiz etmek ve devrimcilerin görevlerini ortaya koymak amacıyla ortaklaşa yayınladığı bir bildiri.

Üçüncü ana tema dünya ve Türkiye'de İslamcılık. Burak Gürel dünya çapında İslamcılığın 1979 dönüm noktasından beri yükselişini karşılaştırmalı bir tarihsel perspektifle sergiliyor. Mustafa Kemal Coşkun ise Türkiye'de tarikatlar temelinde gelişen İslamcılığın (tarikatlar esas olarak küçük ve orta burjuvazinin av alanı olduğundan) ihtiyaç halinde örneğin neoliberalizm gibi başka ideolojilerle birleşebildiğini ileri sürüyor. Derginin son dosyası 20. yüzyı-

lın sosyalist inşa deneyimini konu alıyor. Özgür Öztürk Sovyet deneyimini ekonomik çelişkileri temelinde masaya yatırıyor.

Revolutionary Marxism 2018, sosyalizm açısından bir çifte yıldönümü olan 2017 yılı sonunda çıkacağı için, başka şeylerin yanı sıra, hem Ekim devrimini (100. yıl), hem de Marx'ın *Kapital*'ini (150. yıl) ele alacaktır.

Dünya kazan devrim kepçe

Argentinazo 15 yaşında, on binler meydanlarda!

Arjantin'de 20 Aralık 2001'de başlayan ve *Argentinazo* olarak anılan büyük isyanın 15. yıldönümünde başta başkent Buenos Aires olmak üzere bir dizi kentte çok büyük gösteriler düzenlendi. Lastik işçileri, demiryolu işçileri, metro işçileri, telekom işçileri, basın işçileri, üniversite emekçileri, sendika temsilcileri, kadınlar, gençler 15 yıl önce olduğu gibi Buenos Aires'teki kongre binasının önünden ünlü Mayıs Meydanı'na doğru yürüdü. Kardeş partimiz Partido Obrero (İşçi Partisi - PO) ile onun işçi örgütü Polo Obrero (İşçi Kutbu), gençlik örgütü UJS (Sosyalizm için Gençler Birliği) ve Plenario de Trabajadoras (Kadın Emekçiler Genel Örgütü) görkemli bir kortej ile FİT'in (*Frente de Izquierda y de los Trabajadores* - Solun ve İşçilerin Cephesi) içerisinde yer alan diğer partilerle birlikte eyleme damgasını vurdu.

Partido Obrero, işçi sınıfının taleplerini ön plana çıkararak günler öncesinden başlayan bir çalışma gerçekleştirdi. Ücretlerdeki vergilerin kaldırılması, ücret artışı, işten çıkarmalara son verilmesi, işsizlere güvence sağlanması, sendika bürokrasisi ile Macri hükümeti arasındaki işçi düşmanı sınıf işbirliği mutabakatlarına son verilmesi ve fabrikalarda, işyer-

lerinde işçi denetimi gibi talepler etrafında işçileri seferber etti, bu talepleri alana taşıdı.

Mayıs Meydanı'nda eylemin kapanış konuşmasını ülkenin en önemli sendikalarından biri olan lastik işçileri sendikası SUTNA'nın genel sekreteri, Partido Obrero militanı yoldaşımız Alejandro Crespo yaptı. SUTNA'da geçtiğimiz Nisan ayında sendika seçimlerini, yıllardır sendikayı yöneten Peronist bürokrasinin listesine karşı FİT liderliğindeki sınıf mücadeleciler kazanmıştı. Yoldaşımız konuşmasında SUTNA'da yapılan seçimlerin sonucunun işçi sınıfının Arjantin'de mücadeleciler bir odak arayışının göstergesi olduğunu vurguladı ve 2017'de mücadelenin daha da yükselmesini beklediğini ifade etti.

15 yıl önce bir devrimci kriz

noktasına ulaşan bu büyük isyan büyük kitlelerin neoliberalizme karşı ayaklanmasıydı. Üç büyük sendika konfederasyonunun genel grev çağırısına mahallelerde yapılan ve tencere tava eylemleri olarak bilinen "cacerolazo"lar, işsizler hareketi diye bilinen "piquetero"ların eylemleri, on binlerce insanın meydanları doldurması, polisle çatışmaya girmesi eşlik etmişti. İsyân 12 gün içinde dört başkan devirmişti. Ülkedeki devrimci kriz ortamı, burjuvazinin çeşitli manevralarıyla ve ancak sonunda "solcu" diye bilinen Kirchner'in 2003 yılında iktidara gelmesiyle yavaş yavaş ortadan kalkmıştı. Ama mücadele o günden bu yana durmadı, devam ediyor, üstelik şimdi Partido Obrero ve FİT şahsında siyasi olarak öncüsünü de adım adım daha güçlü bir şekilde inşa ederek ilerliyor.

İtalya'da teyeller sökülüyor

2008 finansal çöküşünden bu yana devam etmekte olan Üçüncü Büyük Depresyon döneminde Avrupa hep zayıf halka oldu. Avrupa içinde en tehlikeli durumda olanlardan biri de ekonomisi hiç büyümeyen, gayrisafi yurtiçi hasılasının yüzde 130'undan yüksek kamu borcu ile krizin simgesi Yunanistan'dan (yüzde 175) sonra en borçlu ülkesi olan İtalya idi. Ama İtalya'da son yıllarda ne büyük ekonomik sarsıntılar, ne de Yunanistan'da ve İspanya'da olduğu gibi sosyal fırtınalar yaşandı. Şimdi bu durum değişiyor.

İtalya başbakanı Matteo Renzi, Avrupa'da moda olduğu üzere "politik kast"ın yerleşik çıkarlarına darbe vurma kisvesi altında, yürütmenin işlerini kolaylaştıracak birtakım anayasa değişikliklerini referanduma götürdü. Bunun yanı sıra seçimlerde birinci gelen partinin, oy çoğunluğu olmasa bile parlamentoda çoğunluğu elde etmesine yönelik bir seçim yasası da İtalya'nın gündeminde. Artık eski "komünistler" ile birleşerek oluşturduğu Demokrat Parti'nin Hıristiyan Demokrat damarından

gelerek başbakan seçilmiş olan Renzi'nin hesabı bir sonraki dönemde ülkeyi İtalya ve Avrupa büyük sermayesinin ihtiyaçlarına göre yeniden düzenlemektir.

Ama referandumda ağır bir yenilgi aldı. Normalden çok yüksek bir katılım oranı (yüzde 70) ve bütün bölgelere dağılmış yüksek bir hayır oranı (yüzde 60) Renzi'yi istifaya zorladı. İtalyan büyük burjuvazisinin bir bakıma 1990'lı yılların başından beri sürdürdüğü devleti yeniden yapılandırma politikası böylece yenilgiye uğradı.

Ama "hayır" cephesinin tamamı "hayırlı" değil! Son yıllarda ön-faşist bir parti niteliği kazanmış olan Kuzey Ligası da, yaşlı kurt Berlusconi'nin Forza Italia partisi de, komedyen Beppe Grillo'nun güya yenilikçi, sendika düşmanı, milliyetçi, bir dizi başka gerici özellik taşıyan Beş Yıldız Hareketi de (İtalyanca kısaltmasıyla M5S) "hayır" yanlısı idi. Bunlar bir an önce seçim yapılmasını istiyorlar ki oylarını arttırsınlar. Özellikle M5S'in iktidara geçmesi bile olanaklı.

Ama öte tarafta, işçi hareke-

tinin mücadeleciler kanadı da "hayır" çalışmasını başarılı biçimde yürüttü. Bu, iktidardaki Demokrat Parti'nin ortadan yarılmasına yol açtı. Soldan gelenler "hayır", Hıristiyan Demokrat kökenliler "evet" oyu kullandılar.

Böylece İtalyan siyasi hayatı bir yeniden yapılanmanın eşliğine gelmiş oldu. Bir yanda, aynen Fransa ve Almanya'da olduğu gibi milliyetçiliğin faşizme dönük yüzünü temsil eden güçler burjuvazinin Avrupalı kanadı karşısında güçlendi. Bir yandan da solda bir yeniden yapılanma ve daha mücadeleciler güçleri oluşmaya başladı.

Devrimci İşçi Partisi'nin kardeş partisi Partito Comunista dei Lavoratori (Komünist İşçi Partisi-PCL) bu yeniden saflaşmada, solun işçi sınıfı içinde kökleşmiş en büyük devrimci partisi olarak işçi hareketini en geniş mücadele cephesine çağırıyor. İtalya işçi sınıfı İkinci Dünya Savaşı'ndan beri Avrupa'da Fransa ile birlikte en büyük mücadele geleneklerine sahip işçi sınıfıdır. Gözümüz kulağımız İtalya'da!

Obama'dan Netanyahu'ya son dakika golü:

Siyonist yerleşimler yasadışıdır!

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (BMGK), İsrail'in işgal altında tuttuğu Filistin topraklarında devam ettirdiği yerleşim yerleri inşasını derhal ve tamamen durdurmasını talep eden bir kararı 23 Aralık 2016 tarihinde kabul etti. Bu kararın geçmesi, ABD'nin Güvenlik Konseyi'nde İsrail aleyhine benzer bütün karar tasarılarında kullandığı veto olanağını bu kez kullanmaması, çekimser oy kullanması sayesinde oldu.

Karar, görev süresinin sonuna iki hafta kadar bir zaman kalmış bulunan ABD'nin "topal ördeği" (ABD'de dönemi dolan, ancak yeni başkan göreve başlayana kadar görevini sürdüren başkanlar için kullanılan tabir) Obama'nın, halefi Trump yönetiminin dış politikada elini kolunu bir nebze olsun bağlamaya yönelik hamlelerinden birisi gibi okunabilir.

Trump ve Netanyahu'nun tüm çabalarına karşılık tasarı 15 ülkenin yer aldığı BMGK'nde 14 oyla kabul edildi. Böylelikle, genellikle ABD vetoları nedeniyle BMGK'nin karar alamadığı "yerleşimler" meselesi hakkında 36 yıl sonra ilk kez İsrail'e yönelik bir karar alınmış oldu.

Kararın açtığı ufuk

Gayri meşru İsrail, 1967 Savaşı'ndan bu yana Cenevre Konvansiyonu'nun "işgal edilen topraklarda sivil yerleşimlerin kurulmasını" yasaklayan 4. maddesini açıkça çiğniyor ve uluslararası hukukun yetersiz çerçevesine göre bile Filistin toprağı sayılan Batı Şeria ve Doğu Kudüs'te Yahudi yerleşimleri inşasını sürdürüyor. Toplam nüfusu 800 bin kişiyi bulan bu yerleşimlere eli silahlı fanatikleri yerleştiriyor ve ırk temelli bir ayrımcı rejimi adım adım Filistin topraklarının içlerine doğru yayıyor.

BMGK kararında Filistin'in adının bile yer almaması ve işgalci ile işgale uğrayan halkın şiddetini eşitleyen dili, Filistinliler ve Filistin halkının dostları açısından eleştirilmekte. Ama kararın salt varlığı bile çok önemli. Öncelikle, geriye çevrilebilmesi olanaksız yakın zor bir karar. Sonuçta, bu kararın tersi bir kararın çıkması için, aynı genel kurulun, yerleşim yerlerinin "yasal" olduğuna dair bir kararı; Britanya, Rusya, Çin ve Fransa'nın hiçbirinin vetosu olmadan alması gerekiyor.

Şimdi bütün sorumluluk yerle-

şimlerin inşa edildiği Batı Şeria'nın idaresinin başında olan El Fetih ve Mahmud Abbas yönetiminde. Abbas bu konuda Filistinlilerin talebinin hemen hemen bütün dünyanın talebi haline gelmiş olmasından yararlanarak çok önemli bir atak yapabilir. Hatta ultimatolar vererek İsrail'i zorlayabilir. Bunu Trump'ın işbaşı yapacağı 20 Ocak'tan önce yapması elbette daha etkili olacaktır. Ama Abbas bunu yapmayacaktır. Çünkü çoktan beridir İsrail ve ABD sayesinde başta kalabilmektedir.

O zaman yeni ve devrimci bir önderliğe ihtiyaç kendini daha da açıkça dayatıyor demektir.

Başka kanallar

Kararın işe yarayabileceği bir başka yer ise, Filistin'in 1 Nisan 2015'te üye olduğu Uluslararası Ceza Mahkemesi. BMGK kararı, Filistin tarafının gayri meşru İsrail aleyhinde burada yapacağı başvurularla Filistin tarafının hiç kuşkusuz elini güçlendirecek.

Öte yandan, kararın 5. maddesi, tüm üye ülkeleri, İsrail ile tüm münasebetlerinde, "İsrail toprakları" ile "İsrail'in 1967'den bu yana işgal etmekte olduğu toprakları" birbirinden ayırmaya çağırıyor. Bu çağrı, her ne kadar BDS ilkelerinin Mahmud Abbas yönetimi tarafından kabul edilen sınırlı tanımıyla, yani, sadece uluslararası hukuka göre işgal edildiği tespit edilmiş olan topraklarda yapılan İsrail üretimine boykot yapılmasıyla bir paralellik taşıyorsa da, yine de BDS hareketine önümüzdeki dönemde ciddi bir referans noktası sağlayacak. Özellikle de Avrupa'da BDS hareketlerinin yasaklanması eğiliminin önünde bir engel oluşturabilir. Hareketin yaygınlaşması sonucunu doğurabilir.

Elbette, ne kararın kendisi, ne de yaratabileceği olumlu sonuçlar tek başına yeterli görülebilir. Ancak bu kararın olası tüm olumlu sonuçlarının elde edilmesi için büyük çaba sarf edilmeli. Diğer yandan, Siyonistler ve emperyalistler arasındaki bu tür çelişkilerin uzun sürmeyeceği de açık. Nitekim, kararı kınayan Trump, göreve geleceği 20 Ocak'a referansla, "20 Ocak'a az kaldı, güçlü ol İsrail" diyerek, Filistin halkını ve Filistin halkının dostlarını nelerin beklediğini bir ölçüde göstermiş oldu.

EKİM DEVRİMİNİN

Halkın en büyük şenliğinin 100. yıldönümü

2017, modern tarihin en büyük, en etkili, en bilinçli devriminin, Ekim devriminin 100. yıldönümü. *Gerçek* gazetesi, 2017'ye girerken bu devrimi bütün yıl boyunca gündeme getirmeyi kararlaştırmış bulunuyor. Lenin, genel bir tanım olarak devrimlerin "halkın şenliği" olduğunu söylemişti. Bu şenliklerin en önemlisi, en kitleseli, en radikal Ekim devrimi olmuştur.

Ekim devrimi, Birinci Dünya Savaşı içinde o zaman hâlâ Osmanlı İmparatorluğu adını taşıyan Türkiye'nin kuzey komşusu Rusya'da patlak vermiş ve savaşın gidişatını baştan aşağıya değiştirmiştir. Bu devrim, her şeyden önce, dünyayı 10 ila 20 milyon arasında asker ve sivilin katledildiği bir mezbaha olmaktan çıkartan tarihi olaydır. Ekim devrimi Lenin ve Trotskiy'in önderliğindeki Bolşevik Parti'yi iktidara getirmiş, işçi sınıfının bu yeni iktidarı Rusya'yı derhal savaştan çekmiştir. Bu, başlangıçta Rusya'ya pahalıya mal olmuş, Brest-Litovsk kentinde imzalanan anlaşmayla Rusya geniş topraklarını Alman emperyalizmine devretmek zorunda kalmıştır. Ne var ki, Ekim devriminden tam bir yıl sonra bu sefer Almanya'da ana hatları bakımından ona çok benzeyen bir "Kasım devrimi" patlak vermiştir. Bu devrim, Ekim devriminden farklı olarak zafere ulaşamamıştır, ama Almanya'nın da savaştan çekilmesi ve Birinci Dünya Savaşı'nın sona ermesi ile sonuçlanmıştır. Yani Birinci Dünya Savaşı'nı Ekim ve Kasım devrim-

leri bitirmiştir! Pasifistlerin hülyalı söylemleri değil!

İlk işçi devleti

Ekim devriminin daha uzun vadeli sonuçları, daha da önemlidir. Ekim devrimiyle birlikte (sadece 72 gün süren 1871 Paris Komünü istisna tutulursa) tarihte ilk kez işçiler ve köylüler kraliyet ailesini, soyluları, kiliseyi ve burjuvaziyi iktidardan aşağıya ederek kendileri toplumu yönetmeye başlamışlardır. İşçi, asker ve köylü sovyetleri olarak bilinen ve daha sonra kurulacak devlete de adını veren taban örgütlenmelerinin devrimin ilk yıllarında pratik olarak iktidarı elinde tuttuğunu kimse yadsıyamaz. Elbette, 18 devletin desteğiyle karşı devrimci Beyaz ordularının açtığı iç savaş içinde bu taban demokrasisi büyük yaralar almıştır, ama Sovyet demokrasisinin etkileri 1920'li yılların sonuna kadar bir ölçüde devam edecektir. Öyleyse, Ekim devrimi tarihte işçi sınıfının gerçek bir hegemonyaya

sahip olduğu başarılı devrimdir. Daha sonra işçi sınıfının içinden çıkarak kendine özgü ayrıcalıklar geliştiren ve siyasi iktidarı kendi ellerine alan bürokrasi, ta 1990'lı yıllara kadar devletin işçi devleti karakterini değiştirmemiştir. Sovyetler Birliği devleti, 1981'de çözülene kadar sermayenin işçi sınıfını ve diğer emekçileri sömürmesinin önünde mutlak bir engel olarak yükselmiştir.

Sovyetler Birliği, aynı zamanda, Lenin'in mücadelesiyle ilk kez uluslar arasında bütünüyle eşitliğe, hem de formel değil gerçek eşitliğe dayalı bir ilişki üzerinde yükselen bir devlet olarak kurulmuştur. Lenin Rusya'nın adını taşıyan seçneklere karşı çıkmış, hiçbir ulusun adını taşımayan ve her devrimle

birlikte genişleyebilecek bir Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği kurmuştur. Bürokrasi daha sonra Ruslara üstünlük tanıyan politikalarıyla bunu da bozacaktır.

Dünya tarihsel bir olay

Nihayet, Ekim devrimi sadece Rusya'da etkiler bırakmış bir devrim olarak kalmamıştır. 20. yüzyıl boyunca yaşanan bütün sosyalist devrimler çeşitli yollardan Ekim devriminden etkilenmiştir. Özellikle İkinci Dünya Savaşı eresinde, geçmişte emperyalizmin kölesi olan ulusların kurtuluşu Ekim devriminin ürünü olan Sovyet devletinden büyük güç almıştır. Nihayet, yine aynı dönemde emperyalist ülkelerin "refah devleti" adıyla anılan ve büyük ölçüde

ideolojik propaganda unsuru taşıyan uygulamaları da bu ülkelerin burjuvazisinin Sovyet sisteminin kendi işçilerini cezpt etmesine karşı alınmış bir tedbirdir. Yani çökene kadar Sovyet devleti dünya tarihini belirlemiştir.

1991'in sonunda Sovyet devleti kendisini oluşturan 15 cumhuriyete ayırmıştır (birkaçı daha önce ayrılmıştı). Bu, aynen Sovyetler Birliği'nin kuruluşu gibi, dünya tarihsel bir etki yaratmıştır. Bugünkü gerici atmosferde ve solun krizinde Sovyet devletinin dağılması büyük rol oynamıştır. Ama kapitalizmin çelişkileri sosyalizmin yeniden ayağa kalkmasına mutlaka olanak tanıyacaktır. 21. yüzyıl yeni ve daha ileri Ekim devrimlerine tanık olacaktır.

Devrimci Marksizmin sesi Paris'te!

2016 baharını büyük işçi eylemleri ve kitle hareketleriyle geçiren Paris'te, Devrimci İşçi Partisi Genel Başkanı Sungur Savran'ın konuşmacı olduğu bir konferans gerçekleşti. Fransa'nın ünlü yükseköğretim kurumlarından ENS'in, işgal edilmiş bir amfisinde gerçekleşen etkinliğe, çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu yaklaşık 20 kişi katıldı. Etkinliğin gündemi özellikle 15 Temmuz darbe girişimi sonrası Türkiye'nin içinden geçmekte olduğu süreç ve Suriye iç savaşının geldiği noktaydı.

Suriye'de meselenin bir insanlık dra-

mına indirgenmesinin doğru olmadığını vurgulayan yoldaşımız, ÖSO'dan özgürlük kahramanı ya da devrimci güç çıkarma çabalarının anlamsız olduğunu ve Suriye iç savaşının gerici bir iç savaş olduğunu vurguladı. Emperyalist devletlerin ikiyüzlülüğünü de teşhir eden yoldaşımız, özel olarak Suriye iç savaşında genel olarak ise Ortadoğu'daki durumda emperyalizmin ve Siyonizm'in doğrudan sorumluluğu olduğunu belirtti.

Darbe girişimi sonrası Fethullahçılara karşı başlatıldığı söylenen baskı uygulamalarının ve OHAL'in Kürt hareke-

tini ve devrimcileri de hedef aldığını belirten yoldaşımız, meslekten atılan veya atılmaya çalışan DİP militanlarının yaşadıklarını aktardı. İslamcı burjuvazinin Erdoğan'ı Ortadoğu'nun yeni "Reis"i yapmak istediğini vurguladı.

Yaklaşık iki saat süren etkinlik, hemen hemen tüm dinleyicilerin katıldığı bir soru cevap kısmının ardından sona erdi. Etkinlik öncesinde ve sonrasında tüm katılımcılara, Devrimci İşçi Partisi'ni ve RedMed'i tanıtan Fransızca bildiriler ulaştırıldı.

Conférence

Coup d'Etat en Turquie, guerre en Syrie: l'épreuve du Moyen Orient

Sungur Savran
(Parti révolutionnaire des travailleurs, Turquie - DIP)

Ecole Normale Supérieure,
45 rue d'Ulm, Salle Aron

Vendredi,
9 décembre 2016,
18:00

Ekonomik kriz kapıyı kırdı kıracak

Ya sermayenin iktidarıyla çöküş ya işçinin iktidarıyla çıkış!

Ekonomi baş aşağı gidişini sürdürüyor. AKP'nin hamaseti halkı cambaza baktırıyor, sermaye ise vatandaşı soymakla meşgul. Ya sermayenin kârlarını korumak uğruna tüm ülkenin uçuruma sürüklenmesi ya da Devrimci İşçi Partisi'nin dediği gibi fabrikaların ve bankaların devletin, devletin de işçinin olması... Türkiye giderek bu iki seçenekten başka bir alternatifin olmadığı çalkantılı bir sürece doğru ilerliyor.

AKP rekora doymuyor: enflasyon, işsizlik, dolar!

TÜİK enflasyon rakamlarını açıkladı. Buna göre 2016 yılında enflasyon 8,53 artarak Merkez Bankası'nın hedeflediği yüzde 7,6'nın çok üzerinde gerçekleşti. Üretici fiyatlarındaki artış ise yüzde 9,94 ile çift haneye dayanmış durumda. Üretici fiyatlarındaki artış hem petrol hem de dövizdeki artışın maliyetlere yansımalarından kaynaklanıyor ve önümüzdeki dönemde tüketici fiyatlarının daha da artacağına işaret ediyor.

Daha önce açıklanan büyüme ve işsizlik rakamları da 2017'ye ekonomik küçülme ile girilmekte olduğuna işaret ediyordu. TÜİK'in istatistik yöntemlerini iktidarı rahatlatmak için değiştirilmesine rağmen son çeyrekte küçülme yüzde 1,8 olarak ölçülmüş, işsizlik ise yüzde birlik artışla 11,3 seviyesine yükselerek rekor kırmıştı. Resmi genç işsizlik rakamı ise yüzde 20. 2016 yılında yedek iş gücü ordusuna 400 bin kişi katıldı. İşsiz ordusunun sayısı 3 buçuk milyona ulaştı. Gerçek işsizlik oranları ise resmi işsizlik oranlarından, umudunu keserek iş aramayı bırakanları kapsamadığı için çok daha fazla.

Tüm bu verilerin üstüne yüksek enflasyon oranları açıklanınca, bir de üstüne Başbakan Bina-

li Yıldırım, OHAL'in 3 ay daha uzatılacağını duyurunca döviz de uçuşa geçti ve 3,60 seviyesine dayandı. Finansal kesim dışındaki firmaların Ekim döneminde net döviz açığının 212,6 milyara yükseldiğinin açıklanması ise özel sektörde alarm zillerinin çaldığını gösteriyor. Kriz kapıyı iyice zorlamaya başladı.

Kompro varsa baş komplocular iktidarda

Erdoğan ve AKP iktidarı sürekli lobilerden bahsediyor ve Türkiye'ye komplolar kurulmakta olduğundan dem vuruyor. Ama artık bu açıklamalar da kimseyi inandırmıyor. Somut veriler ortaya konduğunda insan bunlar da mı kompro sorusunu sormadan edemiyor. Kaldı ki eğer kompro ise en büyük komplocunun bizzat iktidar ve iktidarı destekleyen çevreler olduğu ortaya çıkıyor.

En son tasarruf yapmak niyetiyle yaz kış saati uygulamasını terk eden AKP iktidarı Elektrik

Mühendisleri Odası'nın açıkladığı rakamlara göre sadece konutlarda yüzde 11,4 oranında elektrik tüketiminin artmasına ve 68 milyon lira değerinde fazladan harcama yapılmasına neden oldu. Tabii ki vatandaşın harcamasının artması elektrik üretim ve dağıtım sektörünü parsellemiş patronların kâr hanesine yazıldı.

Dövizle imanın kimde olduğu belli olmaz: İslami bankalar dolara döndü!

Dolar bozdurma kampanyalarının, parababalarının ucuz dövizleri piyasadan toplamasıyla sonuçlandığı rakamlarla ortaya koymuştuk. Merkez Bankası haftalık verileri yayınlamaya devam ediyor ve gidişatın aynı yönde olduğunu görüyoruz. Üstelik döviz mevduatlarındaki artışta İslami Katılım Bankaları liderliği ele almış gözüküyor. 16-23 Aralık haftasındaki verilere göre normal bankaların yabancı mevduat hesaplarında yüzde 0,27'lik azalma

olmasına rağmen İslami Bankalar son 5 haftada ortalama 604 milyon son haftada ise 152 milyon lira karşılığı döviz mevduatlarını arttırarak dövizde tutmayı başardı. Daha önce İslami kesimin dolar bozdurup Avro olarak hem vatanperverlik kisvesine bürünüp hem de kârları cebeye indirdiğinden bahsetmiştik. Son dönemde döviz kampanyalarının popülerliği azalınca yeniden dolara döndüklerini görüyoruz. İslami Katılım Bankaları'nda yabancı para mevduatı olan şirketlerin Avro hesaplarında yüzde 2,20 azalışa karşılık dolar mevduatlarında gözlemlenen yüzde 2,89'luk artış son derece çarpıcı. Dolar da son olarak 3,60 sınırına dayandığına göre döviz lobisi kim oluyormuş?

Patronları ve iktidarlarını gemiden atmanın zamanı geldi de geçiyor

Ama AKP iktidarına bakarsanız döviz spekülasyonları, elektrik vurgunlarının bir önemi yok. On-

lara göre ekonominin dengesini bozan asgari ücrettir. Ekonomide tüm bu gelişmeler yaşanırken işçiye 1.404 lira asgari ücretin reva görüldüğünü bunun 100 lirasının zorunlu BES ile geriye alınacağını da enflasyonun artışından en başta işçinin mutfağının etkileneceğini de kayda geçmeliyiz. Eğer işçiye aylık sınırının üstünde asgari ücret verilirse maazallah ekonomi batır!

Devrimci İşçi Partisi ısrarla döviz yasaklansın, borsa kapatılsın diyerek, bankaların ve kilit sanayi dallarının derhal, tazminatsız ve işçi denetiminde kamulaştırılmasını savunurken bazı işçi dostlarımız iyi de bu önlemler kriz çıkartmaz mı diye soruyorlar. Biz de işte gerçekler ortada diyoruz. Patron tabii ki asgari ücretin, ekonominin dengesini bozduğunu söyleyecek, kendi aşırı kârlarının değil. Döviz biriktiren parababaları da döviz piyasasına kontrol uygularsanız kriz olur diyecekler tabii ki. Patronlar hep aynı gemide olduğumuzu söyleyecekler ki onlar batarsa hepimizin batacağına bizi inandırmazlar. Halbuki patronlar ekonomiyi yönlendirdiği için batıyoruz ve onlar her zaman fareler gibi gemiyi terk etmek üzere sürat teknelerini hazır tutuyorlar. Devrimci İşçi Partisi hem gemiyi işçilerin kontrol etmesini sağlamak hem de patronların gemiyi batırıp kaçmalarını engellemek için dövizin yasaklanmasını ve borsanın kapatılmasını, bankaların ve kilit sanayinin kamulaştırılmasını Türkiye'nin Gümrük Birliği'nden çıkmasını ve ticareti emekçi halkın çıkarına kontrol altına almayı savunuyor. Bu radikal önlemler alınmazsa sermaye ve onun hükümetinin Türkiye'yi krize sürüklemesi ve bu krizin bedelinin işçi sınıfı ve emekçiler tarafından ödenmesi engellenemez!

Devrimci İşçi Partisi diyor ki

Fabrikalar bankalar devletin! Devlet işçinin!

Piyasa anarşisine karşı planlama:

Özelleştirilen tüm kamu işletmeleri işçi denetiminde ve tazminatsız yeniden kamulaştırılsın!

AKP'nin hamaseti değil işçi emekçinin siyaseti: Dolar yasaklansın!

Türkiye Gümrük Birliği'nden çıksın! AB'ye hayır!

Borsa kapatılsın! Sermaye hareketlerine devlet kontrolü! Sıcak paranın değil alın terinin hâkim olduğu bir ekonomi!

Çalışma hakkı dokunulmazdır: İşçi simsarlığı büroları kapatılsın! Kiralık işçilik, taşeron ve esnek çalıştırma yasaklansın! Tüm işçi ve emekçilere iş güvencesi!

Bankalar kamulaştırılsın! Emekçi halkın borçları silinsin! Tek bir devlet bankası!

Modern tefeciliğe son! Ne düşük ne yüksek faiz! Faizsiz düzen!

Emekçi halkın programını uygulamak için işçi emekçi hükümeti!